

In numele păcii și socialismului

Astăzi seosește la Moscova președintele R.P.F. Iugoslavia, tovarășul Iosip Broz-Tito, însoțit de alți conducători iugoslavi, într-o vizită oficială de trei săptămîni. Tot astăzi, se împlinește un an de la memorabilul eveniment al încheierii tratativelor purtate la Belgrad între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.P.F. Iugoslavia și de la semnarea istoricilor declarații comune sovieto-iugoslave. Ambele evenimente sînt salutate cu căldură și satisfacție de către toți cei cărora le sînt scumpe idealurile păcii, democrației și socialismului.

Declarația de la Belgrad, semnată acum un an, constituie un document a cărui însemnătate internațională se confirmă cu fiecare zi ce trece. Declarația a așezat temelii fermă și restabilirii și dezvoltării legăturilor frățesti tradiționale între U.R.S.S. și Iugoslavia. În anul care s-a scurs a avut loc normalizarea foarte rapidă a relațiilor sovieto-iugoslave.

Restabilirea relațiilor normale sovieto-iugoslave a constituit o realizare de preț în interesul tuturor țărilor socialiste, al mișcării muncitorești internaționale și în interesul întregii omeniri iubitoare de pace. Traducerea în viață a Declarației de la Belgrad a contribuit la slăbirea înținerii relațiilor internaționale, la înfrîngerea forțelor păcii.

După publicarea Declarației, prietenia seculară și colaborarea dintre cele două popoare, cîmătate prin singele patrilior sovietici și iugoslavi, care au luptat umăr la umăr împotriva cotorpitorilor fasciști în perioada celui de-al doilea război mondial, au căpătat din nou drum larg de manifestare. Colaborarea multilaterală pe tărîm economic, politic, cultural, schimburi de experiență între țările socialiste constituie o necesitate obiectivă de neîngădui, avînd în vedere comunitatea intereselor fundamentale ale omenilor muncii din toate țările socialiste, comunitatea țelurilor finale ale clasei muncitorești din aceste țări, bazele pe atotbiruitorile ideii ale marxism-leninismului.

Relațiile multilaterale dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, precum și dintre țările de democrație populară și Iugoslavia, relații la temelia cărora stau principiile leniniste — respectarea reciprocă a suveranității și integrității teritoriale, neamestecul în treburile interne ale celorlalte state — și-au dovedit pe deplin marea lor forță și vitalitate.

În anul care a trecut de la semnarea Declarației sovieto-iugoslave, datorită eforturilor celor două țări, au fost îndeplinite cu succes măsurile prevăzute în acest document. Se întîrsc necontenit legăturile economice și colaborarea tehnico-științifică între cele două țări. Tratativile economice care au avut loc la Moscova în august-septembrie 1955 au lărgit și mai mult rîndnică colaborare sovieto-iugoslavă făcînd să sporească schimbul de mărfuri între cele două țări. Totodată, guvernul sovietic a acordat Iugoslaviei, în condiții foarte favorabile, un credit pe termen lung în sumă de 54 milioane dolari pentru achiziționarea de materii prime, un credit de investiții în sumă de 110 milioane dolari pentru construirea unor uzine și fabrici, precum și un împrumut în valoare de 30 milioane dolari. Pe baza acordului sovieto-iugoslav privind folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, U.R.S.S. va construi în R.P.F. Iugoslavia un reactor atomic experimental.

Un rol important în cunoașterea reciprocă a experienței construcției socialiste și a vieții celor două popoare l-au avut schimburile de delegații parlamentare, sindicale, de tineret, culturale, artistice, de ziaristi etc.

În politica lor externă, Uniunea Sovietică și Iugoslavia se conduc cu fermitate după principiile enunțate în Declarația de la Belgrad. În multe probleme internaționale, cum sînt problemele dezarmării, securității colective, coexistenței pașnice, consolidării păcii, colaborării internaționale economice și culturale, R.P.F. Iugoslavia se situează pe poziții asemănătoare cu cele ale Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Îndeplinirea cu succes a prevederilor declarației sovieto-iugoslave creează condiții favorabile dezvoltării continue

a relațiilor reciproce în toate domeniile. Declarația de la Belgrad a avut efecte însemnate pentru întărirea colaborării dintre partidele comuniste frățesti, a mișcării muncitorești internaționale, a forțelor socialiste, colabozării multilaterale, pe baza unei colaborări prietenoși fructuoase, corespunzătoare intereselor ambelor popoare.

Cele două popoare ale noastre sînt legate între ele printr-o prietenie istorică. De-a lungul secolelor fir lor și-au vărsat în comun singele în lupta pentru independența națională. În anii grei ai celui de-al doilea război mondial între popoarele noastre s-a încheiat o puternică simpatie reciprocă; această prietenie după victoria asupra fascismului și după eliberare a sălă multilaterale, pe baza unei colaborări prietenoși fructuoase, corespunzătoare intereselor ambelor popoare.

Cele două popoare ale noastre sînt legate între ele printr-o prietenie istorică. De-a lungul secolelor fir lor și-au vărsat în comun singele în lupta pentru independența națională. În anii grei ai celui de-al doilea război mondial între popoarele noastre s-a încheiat o puternică simpatie reciprocă; această prietenie după victoria asupra fascismului și după eliberare a sălă multilaterale, pe baza unei colaborări prietenoși fructuoase, corespunzătoare intereselor ambelor popoare.

În anul care a trecut au fost reluate și au început să se desfășoare normal și relațiile dintre țara noastră și R.P.F. Iugoslavia. Poporul român constată cu satisfacție că aceste relații se dezvoltă multilateral, pe baza unei colaborări prietenoși fructuoase, corespunzătoare intereselor ambelor popoare.

Actuala vizită a tovarășului Tito în U.R.S.S. constituie un eveniment de mare însemnătate internațională. Cu ocazia acestei vizite — a declarat președintele Iugoslaviei — vom avea posibilitatea nu numai să facem un schimb multilateral de păreri în diferite probleme care interesează cele două țări ale noastre și în problemele cu caracter internațional, ci și să luăm cunoștință de uriașele succese obținute de Uniunea Sovietică în perioada de după război.

Însemnătatea acestei vizite nu se limitează la relațiile dintre cele două țări. Fără îndoială că această vizită — a spus președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul N. A. Bulganin — va avea de asemenea o mare importanță, și pentru slăbirea continuă a înținerii internaționale în Europa și în celelalte părți ale lumii.

Căltoria tovarășului Tito în U.R.S.S. are loc în împrejurările internaționale deosebit de favorabile create de istorice hotărîri ale celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. Faptul că lucrările acestui Congres — care se bucură de o deosebită prețuire și în rândurile poporului și comunistilor iugoslavi — au dat naștere unor condiții atât de propice pentru înfrîngerea forțelor păcii, pentru dezvoltarea și întărirea continuă a mișcării muncitorești internaționale, sporește și mai mult perspectivele acestei vizite. Tocmai de aceea acest eveniment este urmărit cu simpatie de către întreaga opinie publică progresistă mondială. Există toate condițiile ca vitoarele convorbiri de la Moscova să se încheie cu cel mai deplin succes.

Popoarele sînt convinse că vitoarele convorbiri sovieto-iugoslave de la Moscova, rezultatele lor, vor aduce noi și importante victorii cauzei păcii și socialismului.

Agentiile de presă transmit:

- Căltoria președintelui I. Broz-Tito spre Moscova.
- D. T. Șepilov a fost numit ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.
- Premierul Nasser despre scopurile politicii interne și externe a Egiptului.
- 2600 muncitori de la uzinele Standard Motors din Coventry amenințați cu concedierea.

Cultivatore suspendate fabricate în țară

Uzinele Bocșa Romîni din regiunea Timișoara au început de curînd să producă în serie primele cultivateure romînești suspendate pe tractoare M.T.Z. La realizarea acestei noi mașini agricole își dau concursul 14 uzine metalurgice din țară.

Cultivatorul suspendat, proiectat după documentația sovietică executată simultan tăierea buruienilor, afinarea solului, precum și distribuirea îngrășămintelor în sol — operație pe care o efectuează dispozitive speciale montate deasupra cuștelor. Avînd o rază de lucru de 4,2 m., noul cultivator suspendat este acționat hidraulic de tractor și poate efectua în 10 ore lucrări de pregătire a ogocului și de împrășiere a îngrășămintelor în sol pe cea. 20 de ha.

Pînă acum, metalurgiiștii de la Bocșa Romîni au terminat de montat 500 cultivateure din care 250 au și fost trimise unităților socialiste ale agriculturii.

La asamblarea nollor cultivateure își dau concursul întregul colectiv al uzinelor, din cadrul cărora se evidențiază inginerii C. Babeșu, R. Corneanu, I. Spirneanu, lăcătușii-montori Petre Sîncanu și Ion Moteca, sudorul Nicolae Telescu, strungarul Ion Petrișor, malsurătorii Eduard Boreny, Ion Barna și alții. (Agerpres)

Insemnate realizări în domeniul oftalmologiei

În sprijinul oftalmologiei și pentru progresul ei s-a investit în anii din urmă sume însemnate.

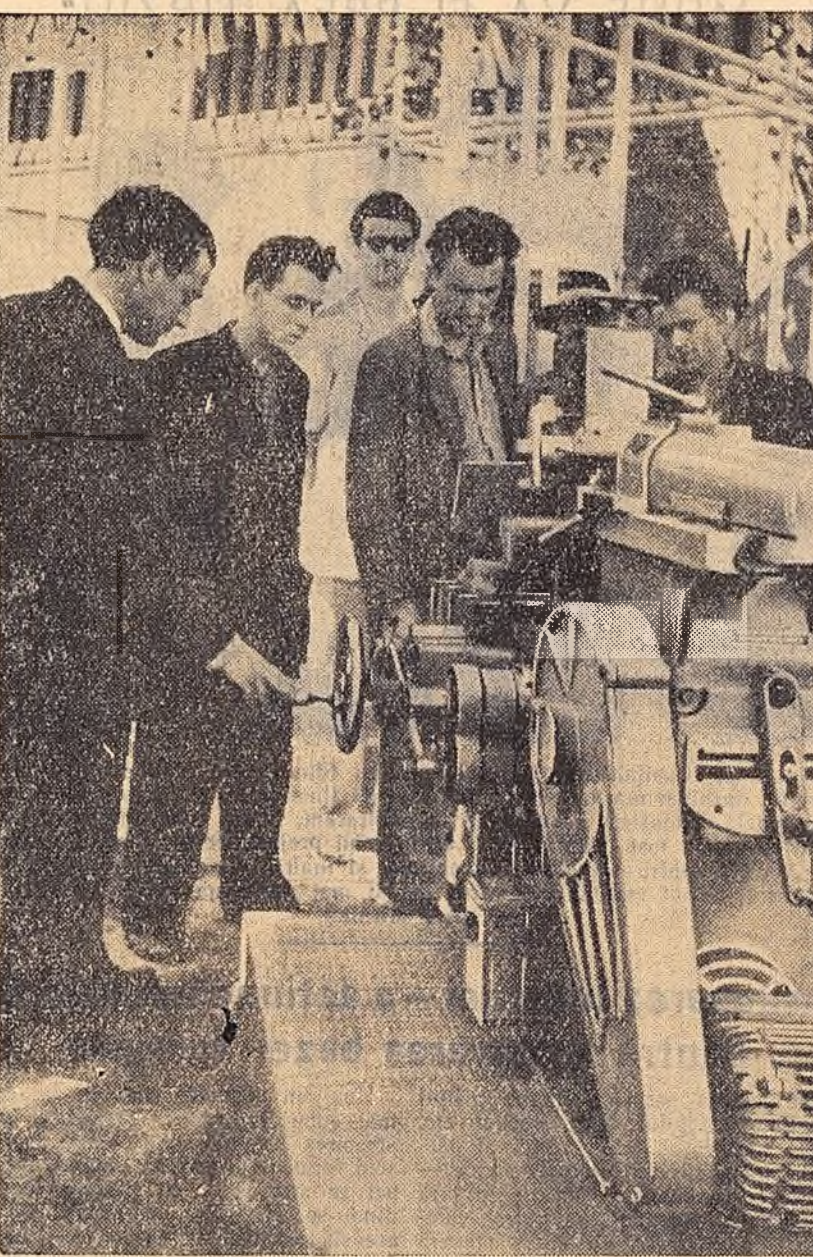
În trecut în Capitală nu era decît o singură clinică oftalmologică. Astăzi sînt trei. Alle două noi clinici oftalmologice au mai luat ființă și în țară, la Tg. Mureș și la Timișoara, pe lângă cele existente la Cluj și Iași.

De asemenea s-a înființat un institut de specializare și perfecționare a medicilor. În centre muncitorești, cum ar fi Petrosani, Moinești și altele au fost create policlinici cu secții de oftalmologie.

O realizare însemnată este crearea Institutului de cercetări oftalmologice, cu o secție clinică, o secție experimentală și o metodologică și laboratoare. Institutul este înzestrat cu aparate moderne, corespunzătoare ultimelor cerințe ale științei.

Aici se cercetează în prezent problemele ridicate de acele boli de ochi care constituie cauza cea mai importantă a pierderii vederii: problema trahomului sau a conjunctivitei granulatoase, glaucomului, tuberculozului ocular, traumatismele ochiului și altele. Datorită studiului și a tratării trahomului această boală destul de răspîndită în trecut, acum e pe cale de dispariție.

La expoziția „R. P. R. pe drumul construirii socialismului”

Expoziția „Republica Populară Romîni pe drumul construirii socialismului” a fost vizitată, chiar din prima zi a inaugurării ei, de numeroși oameni ai muncii. Standurile, care oglîndesc realizările obținute de poporul nostru în opera marea de construire a socialismului, sînt cercetate cu mult interes de către vizitatori. În clișeu: Un grup de vizitatori în fața uneia din mașinile expuse.

Tineri și tinere, participați cu avînt la munca pe șantierele tineretului!

Din chemarea C. C. al U. T. M.

Partidul Muncitoresc Romîni și guvernul Republicii Populare Romne au încredințat tineretului patriei noastre construcția unor importante lucrări din cadrul celui de-al II-lea plan cincinal. În lumina acestor sarcini, Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor a hotărît ca, în vederea dezvoltării muncii tineretului pe șantierele construcției socialismului, să se organizeze în cinstea celui de-al II-lea Congres al U.T.M., brigăzi ale tineretului care să muncească pe următoarele șantiere, declarate „Șantiere naționale ale tineretului”:

1. Șantierul Combinatului Siderurgic-Hunedoara.
2. Șantierul Uzinei de sodă nr. 2-Govora.
3. Șantierul Uzinei de superfosfați și acid sulfuric din regiunea Constanța.
4. Șantierul pentru exploatarea stufului din ralonul Brăila.
5. Șantierul pentru construcția de locuințe din Valea Jiului.
6. Șantierul de reconstrucție a orașului Galați.

Răspunzînd cerinței exprimate de numeroși tineri și organizații U.T.M., pentru a participa la munca pe șantierele de construcții, Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor a hotărît să încredințeze comitetelor regionale U.T.M. sarcina organizării de brigăzi ale tineretului care să muncească pe următoarele șantiere, declarate „Șantierele regionale ale tineretului”:

Construcția conductelor de alimentare cu apă a orașului Iași; șantierul centrului cinematografic Butea; șantierul fabricii de rulmenți din Moldova; șantierul fabricii de sticlă și faianță Sighișoara; șantierul fabricii de zahăr Livezi-Craiova; construcția Uzinei petro-chimice Brazi-Ploiești; șantierul fabricii de carton asfaltat, din regiunea Ploiești; construcția căminului studențesc Cluj; șantierul fabricii Silca Turda-Cluj; șantierul Casei Științei; șantierul pentru construcția de locuințe muncitorești Floreasca-București; construcția combinatului de cauciu „Zorile”-Jilava; construcția conductei Argeș-Arcuda pentru alimentarea cu apă a orașului București; asigurarea cu braș de muncă a fabricilor de prefabricate de Turda-Cluj, Progresul-București, Orașul Stalin și Roman; șantierul pentru construcția unui cinematograful și a unui stadion în orașul Bacău etc.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor cheamă tinerii și tinerele din patria noastră, în frunte cu utemiștii și tinerii care au lucrat ca brigadieri pe șantierele tineretului, să răspundă și de data aceasta cu tot entuziasmul lor sarcinii încredințate de partid, să se încadreze în rîndurile brigadirilor pe șantierele tineretului. Muncind pe șantiere, odată cu ridicarea construcțiilor, mii de tineri se vor califica, vor învăța o meserie, vor deveni constructori harnici și pricepuți ai socialismului în patria noastră.

Comitetul Central al U.T.M. cheamă organele și organizațiile U.T.M. să înceapă de îndată munca de constituire de tineret, să organizeze plecarea lor pe șantiere, să poarte o grijă deosebită tinerilor brigadieri voluntari, să-i înconjoare cu toată dragostea și respectul, să dezvolte la întregul tineret hotărîrea de a urma pilda viei a acestora.

Utemiștii și tinerii Participînd cu entuziasm la munca pe aceste șantiere vom dovedi încă odată patofolismul de care este însoțit tineretul nostru.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor își exprimă încrederea că tineretul din patria noastră va participa cu avînt la munca pe șantierele de construcții ale tineretului.

Largă participare la Concursul echipelor artistice de la sate

În întreaga țară se desfășoară în prezent cel de-al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori de la sate. De curînd s-a încheiat faza intercomunală — faza cu cea mai largă participare a artiștilor amatori. Numărul formațiilor artistice și al membrilor acestora a crescut simțitor. Numai în comuna Stroiești, raionul Curtea de Argeș, formații artistice participante de la cinci cămine culturale au întrunit peste 600 de artiști amatori.

O grijă deosebită au acordat formațiile artistice de amatori alegerii unui repertoriu care să corespundă cit mai bine sarcinilor actuale din satele respective.

Numeroase echipe corale mari ca, de pildă, cele din Medieșul Aurit (Bala Mare), Brăduleț și Domnești, regiunea Pitești, și altele au inclus în repertoriu buciți ca: „Hai să facem o gospodărie”, „Sărbătoarea în gospodărie”, a

vînd ca temă transformarea socialistă a agriculturii.

Valorificarea și promovarea folclorului local, creațiile valoroase ale înaintașilor muzicii corale romînești ca I. Vidu, Chiriac și Cucu au stat de asemenea în atenția artiștilor amatori. Corul casei raionale de cultură din Lugoj pregătește o bucată corală „Moartea lui Mihai” de I. Vidu. Pe scenele concursului s-au făcut și se fac auzite noi buciți corale valoroase.

Formațiile corale din Poiana, regiunea Hunedoara, Domnești, regiunea Pitești, acompaniate de flueriși, au pregătit pentru acest concurs balade despre viața ciobanilor, au valorificat folclorul local, arătînd prin cîntecele lor viața nouă a satului.

Multe colective de dansuri s-au străduite să pregătească suite de jocuri noi, dansuri cu temă contemporană. În comuna Gheorghieni-Cluj a fost montat, de pildă, dansul „Împărțirea recoltei”, iar la Potelu-Craiova se pregătește dansul „Pescarii”. S-au remarcat de asemenea unele echipe de dansuri care au valorificat folclorul local. Căsușarii din Prunaru-București și echipa de hăitrini din Poiana-Cîmpina, regiunea Ploiești, au prezentat „Chindia”, „Mînioasa”, „Briul bătrînesc” și „Sîrba”.

În momentul de față se desfășoară faza raională a concursului la care participă cîteva mii dintre cele mai bune formații artistice de amatori. Participanții se străduiesc să ridice necontenit măiestria interpretării artistice și să asigure un repertoriu cit mai atractiv.

Jurnalul examenelor

TG. MUREȘ (cosp. „Știința”). — Sub acest titlu original a apărut la 26 mai primul număr pe 1956 al gazetei în limba maghiară a organizației de partid, U.T.M. sindicală și a direcției Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș. În articolul „Mult succes”, dr. Andrásföszky Tibor, directorul institutului, cheamă studenții să lupte pentru succes la examene. Făcîndu-se bilanțul realizărilor din acest an ale institutului, în articol se arată că statul nostru a sprijinit institutul să construiască un cămin studențesc, un spital de pediatrie cu 120 locuri și o clinică de ginecologie cu 80 locuri. Pentru îmbunătățirea tipăririi cursurilor, litografia institutului a primit o nouă mașină de multiplicat.

Într-un alt articol se vorbește despre un eveniment de seamă din viața institutului: zilele acestea se sărbătorește 11 ani de la înființarea Institutului medico-farmaceutic de limbă maghiară.

În interiorul ziarului, pe pagina a doua, un grafic interesant indică prezența studenților institutului la examene. Alături se află articolul unui student despre pregătirile pentru examen. Pe pagina a treia, pe lângă o machetă și un articol despre căminul studențesc în construcție, este republicat un articol al profesorului academician Miskolczy Dezős din nr. 1 al „Jurnalului examenelor” din 1951. Articolul intitulat „Nu șopti” argumentează zădărniciia folosirii acestei metode rîșinoase la examen. Republi-cînd materialul, redacția „Jurnalului” pune întrebarea: „Nu mai este valabil acest articol sau încă mai este valabil?”

Pagina a patra, de umor, a jurnalului satirizează pe studenții care se prezintă prost pregătiți la examene și pe unii tineri amatori de dansuri extravagante. „Jurnalul examenelor” este citit cu mult interes de studenți.

„Problema Popescu”

Mal erau două săptămîni pînă la Anul Nou. Fulguia liniștit; bucuroși de minoarea prosperitate, ceteșii se îndreptau în dimineața aceea înviorătoare de iarnă spre treburile lor. Zia de 16 decembrie a anului 1955 era o zi ca toate celelalte. Părea să n-aiă nimic deosebit. Nimic deosebit nici pentru zootehnistul Nicolae Popescu de la punctul agricol Horezu, nimic deosebit nici pentru soția lui, Vasilica, factilografa la Sfatul popular al raionului Rîmnicu Vilcea, Si Iolusiu. Zia de 16 decembrie a fost aleasă pentru a rezolva integral, definitiv și fără drept de apel, „problema Popescu”. Era și timpul! De un an de zile, „problema” făcea destul sîngre rău unora ca Dumitru Jianu, pe atunci secretar al sfatului popular raional (în prezent șeful secției organizatorice a sfatului popular raional), Andrei Vasile, șeful serviciului cadre al sfatului popular. Ce să mai vorbim de neplăcerile pe care le avea Ion Popescu, șeful secției agricole a sfatului popular, din cauza lizului său?

Jumătate de „problemă” fusese rezolvată cu 15 zile mai înainte. Nicolae Popescu fusese exilat la punctul agricol Horezu, în alt raion. Rămînea a doua jumătate a problemei, adică soția tovarășului Popescu. În dimineața zilei de care am vorbit mai sus, tovarășa Vasilica Popescu a fost scoasă din munca sfatului popular. Se descoperise subit că „nu mai e loc în schemă” pentru ea. Balastrul și se tăiaseră de-acum toate cele șapte capete...

Omul nu s-a lăsat intimidat. Cu chiu și cu vai reușește să întrecătabil scoțitor la gospodăria de stat Rm. Vilcea. Lucrurile păreau să fi intrat în normal pînă cînd... în zia de 30 noiembrie 1954 apare în „Urzica” foibetonul „Cer civîntului”, unde era vorba de unele neregulii grave de la gospodărie. În dimineața aceea, Dumitru Jianu, cu ochii în „Urzica”, nu și-a mai putut bea cafeaua pînă la capăt. Se vedea de la o poșă minia lui Popescu. Directorul gospodăriei, Zamfirou, și alții despre care era vorba au sîrit în sus. Popescu ne-a făcut-o!

Ceea ce semnalase Popescu era just. Ministrul s-a sesizat și s-au luat unele măsuri pentru lichidarea lipsurilor. Dar s-a sesizat și conducerea gospodăriei și a luat și ea măsuri. Nicolae Popescu primește la doilea firman prin care i se comunica scurt că era maziil. Motivul: neocorespunzător în muncă. Vina: corespondent volun'ar de presă. Recidivistul, lăsat iar pe drumuri, era invitat să mediteze la neajunsurile activității lui.

Le puteau fi indiferente concluziilor comitetului raional de partid și al sfatului popular aceste sistematice și inadmisibile încercări de intimidare a unui corespondent? Nu le puteau fi indiferente. De ce n-au intervenit? De ce? Deoarece unii conducători ai sfatului popular aveau și ei răfăilele lor cu acest „negativist” recalcitrant, care se încapățîna să refuze să scrie numai corespondențe „pozitive” — cum se spune. Nu era oare Nicolae Popescu aceluși care criticase pe Jianu Dumitru, Andrei Vasile și Ion Popescu pentru unele lipsuri ale secției agricole a sfatului? Răul trebuia smuls din rădăcină! „Capul răutăților” trebuia pus la punct. De punea lui la unoc s-a ocupat personal Andrei Vasile, șeful serviciului cadre al sfatului popular raional. Personal s-a deplasat în diferite locuri pentru a aduna referințe și caracterizări — cit mai negre cu putință. Unii, mai slabi de înger, au capitulat în fața pretențiilor lui Andrei Vasile. Alții, ca inspectorul de cadre Marinescu, au avut fîră morală să-l refuze. Piesă cu piesă, acest maziitor de dosare, dușman înrăit al criticii, șnurua dosarul cu „problema Popescu”. Și fiecare piesă trebuia să fie o lespede de oub care corespondentul să nu mai poată scoate capul în vecii vecilor. Nu numai alt. Jianu Dumitru, fostul secretar al

Pe șantierul Teatrului de stat din Botoșani

BOTOȘANI (red. ziarului „Clopotul”). Pe șantierul Teatrului de stat „Mihail Eminescu” din orașul Botoșani colectivul întreprinderii 142-construcții din cadrul trustului 14-Iași lucrează cu multă însuflețire. Pînă acum, construcțiile de beton și de zidărie au fost executate în proporție de 80%. Muncitorii de pe acest șantier intensifică întrecerea socialistă pentru terminarea la timp a unor lucrări, printre care și ridicarea etajului III. Cele mai bune realizări în producție le-au obținut echipele de zidari conduse de Mihail Tirnovelchi și Victor Căramidaru, care,

aplicînd metoda sovietică de zidire rapidă, își depășesc cu 35-80% sarcinile zilnice de plan.

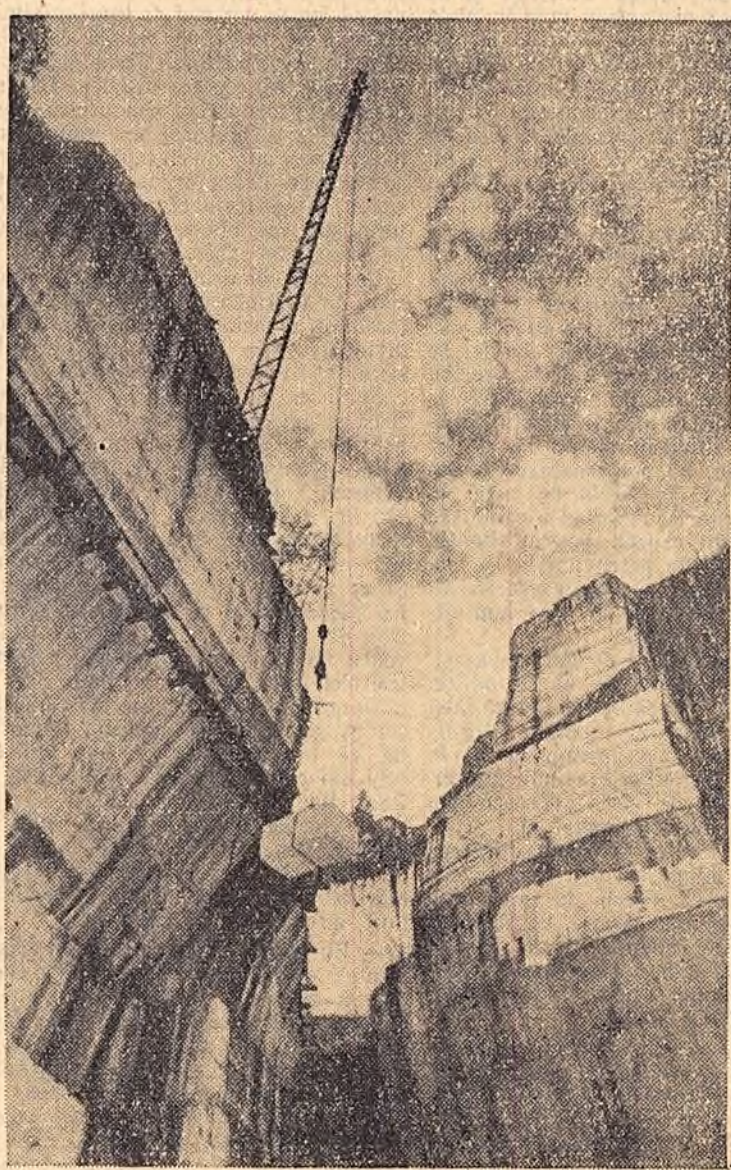
Datorită preocupării colectivului șantierului pentru folosirea rațională a materialelor și înlocuirea unor materiale scumpe cu altele mai ieftine, preții de cost al lucrărilor executate pînă în prezent a fost redus cu 3,54%.

Noua construcție a Teatrului de stat va avea peste 600 locuri, fiind dotată cu instalații moderne de scenă, cu toate atelerele necesare, săli de repetiție pentru teatru și filarmonică etc.

Al 6-lea șlep

În ultima zi a lunii mai ușor cu aproape 50 tone decât vechiul lui naval din Galați au lansat la apă cel de-al doilea șlep de 1000 de tone realizat în acest an.

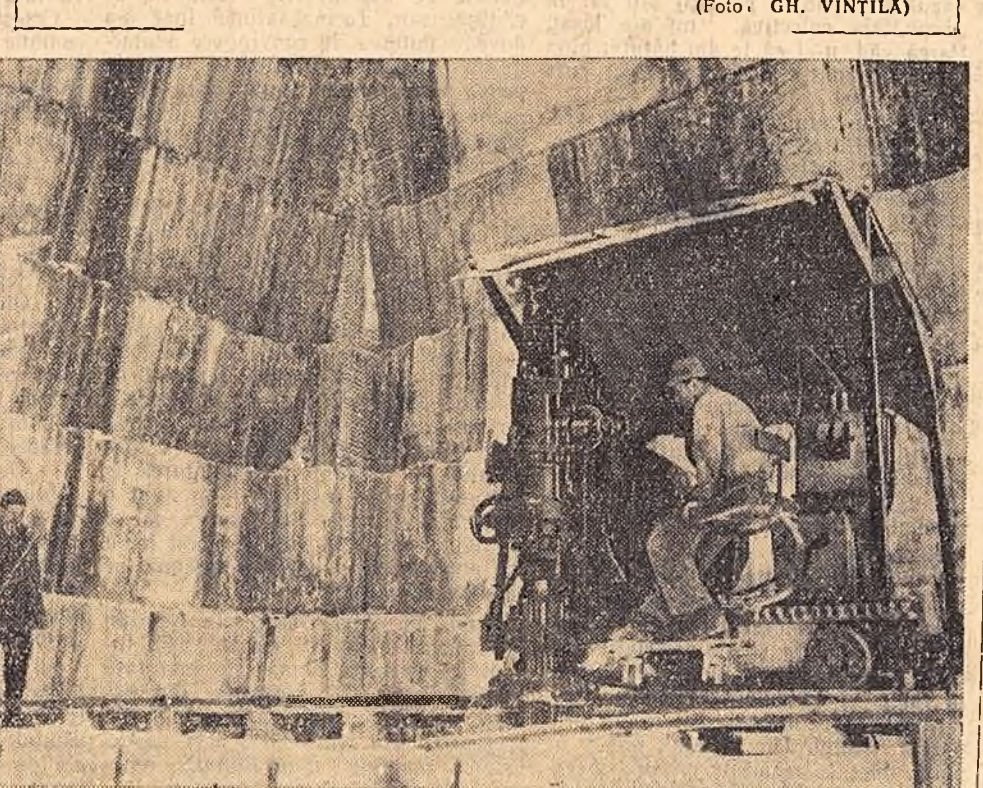
Excavarea noului șlep superior fiind construit din tablă ondulată, de rezistență mare echipa condusă de Va-

MINA ALBA

La Ruschița — localitate situată la poalele munților Rusca — se află una din cele mai mari cariere de marmoră din patria noastră. Cariera — o adevărată mină albă — furnizează marmoră de calitate superioară atât pentru nevoile interne cit și pentru export. Marmoră de Ruschița este mult apreciată și căutată peste hotare în Egipt, Italia, Suedia, Elveția, Austria și alte țări.

În clișeu: Aspecte de la cariera de marmoră din Ruschița. (Foto: GH. VINȚILA)

„Problema Popescu“

(Urmare din pag. 1-a)

sfatului, în colaborare cu seful cadrelor, a trecut și la întocmirea unui dosar „de ultragrau“, pe care l-au înaintat procuraturii. Spre cinstea lui, procurorul Corabie a simțit cum stău lucrurile și a cerut retragerea acțiunii.

În timpul acesta, Nicolae Popescu urma o școală de zootehniști. La absolvirea ei, în ciuda pedicilor puse de Jianu Dumitru și Andrei Vasile, obține numirea la punctul agricol Păușești-Măglași. Și ceea ce era firesc să se întâmple, s-a întâmplat. O nouă corespondență cu privire la îmbolnăvirea unor vie — și un nou firman de mazălire, semnat de data aceasta de Tivig Mihai, directorul Direcției agricole regionale Pitești.

„Vi se face cunoscut că în urma verificării activității dv. pe linie profesională, precum și a informării tendințoase la revista „Urzica“, ați fost mutat disciplinar... și încadrat la punctul agricol Horezu, raionul Horezu“.

Seful secției agricole a sfatului popular raional jubila. Jubila și Jianu Dumitru și Andrei Vasile: scăpaseră de „negativist“. Era zvrilit în alt raion — și acolo, treaba lui. Iar după câteva zile, soția lui era și ea lăsată pe drumuri sub motiv că ar divulga soluții ale secretei sfatului... „Problema Popescu“ era rezolvată.

Indignată de această brutală acțiune de persecutare, cititorii se vor întreba, pe bună dreptate, nu s-a găsit nimeni care să-i ia apărarea acestui om năpăstuit? S-a găsit... dar nu în raionul Rm. Vlcea! Revista „Urzica“ a publicat folioul „Correspondent de presă“, ziarul „Secera și Ciocanul“, organ al Comitetului regional de partid Pitești, a publicat două articole. Mat mulți: biroul comitetului regional de partid a luat în discuție acest caz scandalos de gîtuire a criticii și a hotărîrî repunerea în drepturi a corespondentului. Dar ce folosește? Toate inițiativele și acțiunile se opreau în pragul biroului tovarășului Ion Bratu, prim-secretar al Comitetului raional de partid Rm. Vlcea. Nu merită să fie apărât — spunea tov. Ion Bratu —

deoarece e reclamagiu, un element negativist, care a căutat să discrediteze conducerea întreprinderilor pe unde a fost. Oare așa să fie? Din sutele de scrisori trimise presei de către corespondentul voluntar N. Popescu, imensa majoritate s-au dovedit a fi bazate pe fapte temeinic verificate. De când dezvoltarea lipsurilor a început să se numească „discreditare“? Partidul nu cere să folosim în întreaga noastră activitate și să stimulam în fapt autocritica și critica de jos, să dezvăluim lipsurile și greșelile în muncă și să luptăm pentru lichidarea lor.

Lăsîndu-se influențat de Jianu, Andrei, Popescu Ion și alții, tov. Ion Bratu, nedînd curs repetatelor semnale prin presă și nici hotărîrilor unui for superior, ezitînd să tragă la răspundere cu asprime pe cei care l-au făcut zile amare corespondentului, a încurajat în fapt acțiunile sălbătice ale gîtuitorilor criticii. Pînă unde merge uluitoarea nepăsare a tovarășului Ion Bratu ne putem da seama din declarația făcută nouă:

— Nu noi îl persecutăm, ci organele sfatului popular!

Cum poate un comunist, și încă unul cu muncă de răspundere, să rămîna nepăsător față de o nedreptate care se petrece sub ochii lui, față de o grosolană încălcare a liniei partidului?

„Sînt cinci luni de cînd gîtuitorii criticii din raionul Rm. Vlcea consideră „problema Popescu“ clasată. E mult timp și de cînd corespondentul Nicolae Popescu și soția lui îndură loviturile celor care se tem de adevăr. A venit timpul să se studieze din nou „problema“ aceasta, care nu e numai „problema Popescu“, ci o problemă a activității și inițiativei creatoare a cetățenilor patriei noastre, a participării masei la bunul mers al treburilor obștești, izvor de forță al regimului nostru de democrație populară. Și să se tragă asemenea concluzii care să facă imposibile pe viitor isprăvile amatorilor de „măziliră“ și măsluitorilor de dosare.

V. SEBASTIAN NICOLAE NANU

„MÎINE VA FI PREA TÎRZIU“

Pe ecranul Capitalei rulează emoționantul film italian „Mîine va fi prea tîrziu“. Închinat marii probleme a educației tineretului, și realizat cu o excepțională cunoaștere a sufletului de adolescent, filmul condamnă pe cei ce „întînd că au fost odată tineri“ devin robii prejudecăților și ai ingustimii de vederi. Pentru actualitatea problemei și înalta sa valoare ideologică și artistică, filmul merită a fi văzut de cit mai mulți spectatori. În clișeu: O scenă din film.

Insulozarea lucernei — o acțiune importantă pentru asigurarea bazei furajere

În această perioadă începe costul lucernei, trifoiului, borecașurilor etc. Dacă sînt recoltate la vreme și păstrate în bune condiții, aceste plante — cultivate pe suprafețe întinse în țara noastră — constituie un nutreț valoros, care contribuie în mare măsură la sporirea producției animalelor. Îndeosebi fînul de lucernă și trifoi este bogat în materii hrănitoare din cele mai valoroase, ceea ce face ca aceste nutrețuri, sub formă de fînă de fîn, să poată fi folosite cu succes în hrana porcilor și chiar a păsărilor. În felul acesta se poate înlocui 15—20% din rația de nutrețuri concentrate a porcilor și păsărilor, sporindu-se producția și se contribuie la reducerea prețului de cost al produselor.

Crescătorii de animale au observat de multă vreme că producția crește simțitor atunci cînd în perioada de iarnă animalele sînt hrănite cu fîn de lucernă sau trifoi, recoltat la vreme, uscat și păstrat cu grijă. Din păcate, în anii ploioși uscarea furajelor este îngreunată și nu sînt rare cazurile cînd valoarea fînului scade mult de jumătate, ceea ce echivalează cu pierderea a sute de kg. de concentrate la hectar. În plus, chiar prin uscarea pe timp frumos a plantelor pentru fîn sînt pierdute o mare parte din substanțele hrănitoare.

Experiențele cercetătorilor și practica unor gospodării de stat și colective din țara noastră au arătat că cele mai bune rezultate se obțin prin insulozarea în anumite condiții a lucernei, trifoiului și borecașurilor. În trecut, puțini au fost aceia care s-au încumetat să insulozeze lucerna și trifoiul, plante cunoscute ca fiind greu insulozabile din cauză că au un conținut mult scăzut în materii zaharoase. Iată însă că colectivitățile din Bod și în țara noastră, raionul Ștefan cel Mare, specialiștii de la Institutul de cercetări zootehnice, au aplicat în ultimii ani metode noi de insulozare a lucernei și trifoiului, folosind mai multe variante. De pildă, colectiviștii din Bod au insulozat anul trecut 12 vagoane de lucernă și trifoi în amestec cu 4% urzică de orz, prin stropirea cu o soluție de 2% melasă.

Pentru obținerea unui nutreț insulozat de bună calitate, o mare importanță are organizarea recoltării lucernei și trifoiului în condiții tehnice. Așa sînd lucrurile, n-a dat răspuns pe loc. A stat de vorbă cu alți agronomi și tehnicieni mai vechi din raion, cu fruntași ai recoltelor bogate, s-a documentat temeinic asupra condițiilor de climă, și numai după aceea a hotărît: da, mușuroiul, într-adevăr nu poate aduce decît pagubă. Acum trebuiau însă convinși toți colectivitățile în comună lor, unde verile sînt secetoase, obiceiul de a mușuroi porumbul este un lucru rău și se poate de dăunător. A adunat fapte, exemple, care — toate — demonstrau, în mod grăitor, avantajul renunțării la mușuroi. Astfel înarmată a venit, din nou, în fața colectivităților. Dar bălăia cu deprinderile vechi nu se cîștigă ușor. Tocmai atunci însă s-a dovedit puterea de convingere a Margaretei Adorian. Femeia — care la prima vedere pare tăcută, gata să aprobe pe oricine, s-a aprins în discuții, păstrîndu-și toți calmul alt de trebuințos în astfel de împrejurări, făcînd să vorbească faptele.

— Colectiviștii din comuna Biled, de aici din raionul nostru au obținut de pe o suprafață de 364 hectare cîte 3435 kg. porumb la hectar, iar cei din Irateșu, raionul Arad au obținut de pe 53 hectare cîte 5110 kg. porumb la hectar. Acum să nu credeți că aceste recolte se datoraseră numai faptului că ei n-au făcut mușuroiul. Producțiile au fost mari pentru că s-au aplicat toate regulile agrotehnice, de la arat și pînă la recoltare. Renunțarea la mușuroi — se înțelege — a avut o semnificație mare. Dar pentru ca să vă dați seama mai bine de acest lucru vă pot face să mergeți împreună pe tarlărea de porumb.

Acolo, pe cîmp, Margareta Adorian a explicat amănunțit, pe înțelesul tuturor, că mușuroiul mărește suprafața de evaporare, iar umezeala din pămînt se pierde mult mai repede. Și secetoase cum sînt verile prin partea lucernei, plantele n-au destulă umezeală tocmai în vremea legatului.

Una din metodele care au dat cele mai bune rezultate la insulozarea este stropirea lucernei cu o soluție de 5% acid formic. Pe măsura așezării lucernei se stropesc cu această soluție vîndu-se la 100 kg. lucernă, 5 litri din această soluție. Straturile de lucernă de la fundul gropilor sau silozurilor mai adînci de 2 metri se stropesc cu mai puțină soluție, adică cu circa 4 litri soluție la fiecare 100 kg. lucernă, ajungînd ca stratul de lucernă de deasupra să se stropescă cu 10—12% soluție de acid formic, la 100 kg. lucernă.

Rezultate bune se obțin și prin stropirea lucernei cu o soluție de melasă, ca și prin insulozarea lucernei pâlăie la soare.

Un nutreț insulozat valoros se poate obține și prin amestecurile de lucernă cu ierburile de pe fînețele naturale, cu secară, porumb, găleac etc. și prin amestecurile de 70—75% lucernă cu 25—30% pleavă, sau fînuri tocate. În toate aceste variante ca mai mare însemnătate o are insulozarea rădăcinilor și silozurilor cimentate sau gropi de pămînt arse în cel mult două zile de la începerea recoltării și pînă la acoperirea silozurilor. Este necesar ca în gospodăriile unde se insulozează cantități mari de nutrețuri presarea să se facă prin trecerea peste masa de nutreț, cu animale, căruțe și chiar cu tractoare. Pentru reușita insulozării este necesar ca inginerii și tehnicienii, zootehniștii și agronomii să arate avantajele mai ale insulozării, îndeosebi al lucernei, și să dea îndrumări practice pentru executarea lucrărilor. Ei trebuie să organizeze folosirea din plin a cositorilor, tocătorilor și mijloacelor de transport pentru terminarea lucrărilor în cel mai scurt timp.

De asemenea, trebuie să se confecționeze un număr cît mai mare de capre necesare pentru uscarea fînului pe timp ploios. Nutrețuri de bună calitate se obțin și prin punerea lucernei sau trifoiului pâlăie la soare, în șire, în straturi alternative, cu paie sau alte nutrețuri uscate, avînd grijă ca spre mijlocul șirei stratul de lucernă sau trifoi să fie mai subțire decît pe margini.

Folosirea metodelor de insulozare a lucernei și altor plante, după posibilitățile fiecărei gospodării, va duce la obținerea unui nutreț insulozat valoros, care dă puțină să se obțină de la animalele produșii sporite în timpul iernii.

80 de ani de la moartea lui Hristo Botev Un inflăcărat poet și luptător pentru libertate

În fiecare an, la 2 iunie, în localitatea Vrața din R. P. Bulgaria se adună o mare mulțime de oameni, pentru a cinsti memoria lui Hristo Botev, căzut eroic acolo în lupta cu turcii. Aceasta zi, ziua morții marelui poet și luptător pentru libertatea și independența națională a poporului bulgar, este închinată, în același timp, tuturor fiilor Bulgariei care s-au jertfit pentru binele poporului.

Hristo Botev s-a născut în anul 1849 într-o familie de intelectuali cu mare dragoste de popor. Anii de studii de la Odessa au avut o influență hotărîtoare asupra înărilor lui Botev. Aici cunoaște ideile democrațiilor revoluționare ruse, devine adeptul celor mai înaintate idei care trîmtau tineretului rus între anii 1860—1865.

Întors în satul său natal, Hristo Botev inflăcărează lînerul prin cuvîntările sale pline de un adînc patriotism, dar își atrage prigoana asupritorilor poporului, care-l silesc să iură în România, unde rămîne vreme de 9 ani. În fruntea cercurilor de emigranți bulgari din țara noastră Hristo Botev duce o intensă activitate revoluționară în slujba luptei pentru independența și libertatea patriei sale, care gemea sub iugul otoman.

În grîu percută în țara noastră Botev editază reviste, scrie articole și poeme de luptă. Activitatea sa publicistică se îmbină cu munca de organizare a luptei revoluționare a poporului, la care a luat el însuși parte activă și în focul căreia și-a terfrit eroic viața, la 2 iunie 1876. Poezia sa reflectă spiritul revoluționar al poporului bulgar, lupta lui pentru independența națională. El cîntă figurile marilor săi contemporani, căzuți în lupta revoluționară, în poezii ca „Hași Dimităr“, „Spînzurarea lui Vasil Levski“, „Haiducii“, „Lupta“.

Figura lui Hristo Botev apare ca un simbol al tradițiilor prieteniei între poporul nostru și poporul bulgar, prietenie care astăzi se întărește tot mai mult în focul luptei comune pentru construirea socialismului și pace.

HRISTO BOTEV

La despărțire în anul 1876

— Fragmente —

Nu plînge mamă că mă duc în codru să mă fac haiduc și nu îți c-ai să rămîi fără născutul tău dinții... Ci lasă-mi-oasă gură să-și verse ne-măpăcata ură asupra turcilor haini care ne-alungă prin străini...

O, nu mă plînge că de-acum am să pornesc la lungul drum, să-nfrunt dușmanii fără număr!... Scîlpește fiinta mea pe umăr!

Dă-mi binecuvîntarea, mamă! Ascultă robii cum mă cheamă. O să mă bat cu turcul rău, de dragul lor, de dragul tău; doar spada va să hotărască cine e vrednic să trăiască!

Și în sărbătoreasca zi cînd peste sat vei auzi șer de gloante... și fiicăii vor răsări din praf... ai să-i întreb, leșind în prag: unde-i feciorul meu cel drag... Dacă țior spune: l-am văzut străpuns de gloanță cum a căzut,

la veste morții mele, mamă, tu nu jeli...

Ci mergi, cu inima de platră, și-adună-n jurul tău la vatră pe frații mei mai mici: să stie de ce m-am dus la haiducie, că n-am vrut sufletul să-mi spurc și capul să-mi-l plec la turc, că n-am putut răbda să văd atîta jale și prăpăd, ca moartea mea s-o fină minte, și-a altor morți fără morminte!

...și-acum măcută, bun rămas! Bătu al despărțirii ceas... Dă-mi binecuvîntarea ta... Tu, dragoste, nu mă uita... Ortaci-s gata și m-asteapă... Pornim la luptă grea, dar dreptă,

Și dac-o fi să pier curînd, mă-nsuflătește un singur gînd: Poporul, dragul meu popor va spune: a căzut un frate, în lupta grea pentru dreptate și libertatea tuturor!

În romînește de MARCEL BRESLAȘU

Expoziția de pictură modernă iugoslavă

Cele șazeci de tablouri din Expoziția de pictură modernă iugoslavă, deschisă la Muzeul de artă al R.P.R., dar pilei publicului nostru să cunoască unele creații și experiențe din ultima vreme ale pictorilor iugoslavi. Expoziția deschisă este, în același timp, o manifestare a contactelor culturale ce se dezvoltă între popoarele noastre vecine și prietene, o manifestare a colaborării dintre ele.

Tablourile expuse sînt reprezentative pentru pictura iugoslavă contemporană care se exercită sub semnul influenței curentului modernist, așa cum subliniază în prefața catalogului Momcilo Stefanovic, directorul Muzeului Național din Belgrad: „Preocuparea esențială a artiștilor iugoslavi astăzi... rămîne aceea de a căuta în cadrul împreștriat al picturii moderne expresia lor proprie“.

După experiențele încercate de către pictorii iugoslavi în perioada dintre cele două războaie și după amprenta imprimată puternic de războiul dus împotriva hitleristilor, pictorii iugoslavi din această perioadă au revenit la experiențele lor dinainte, căutînd pe acest făgău un răspuns la problemele ce li frîmțau. Astfel, se pot vedea, în această expoziție, tablouri

tratate cu un alfabec plastic complex care își revin atenția și le solicită să descrie problema care-l preocupă pe pictor. Respingînd curentele cubismului extremist și al abstracționismului, pictorii iugoslavi s-au oprit la ideile expresiei plastice, experimentale de pictorii modernisti francezi mai moderați dintre cele două războaie și de impresionisti.

Tabloul lui Generalic Ivan, „Petrecere țărănească“, plin de luminosități, dinamic și cu un conținut lăud în viața poporului iugoslav sau „Femeia în costum național croat“ de Gelebovici Marko, care aduce un portret expresiv, statuar, caracteristic, cu efecte de care le scoala din care a ieșit portulul național, precum și altele tablouri din expoziție sînt tratate într-o manieră mai apropiată de realism, cu mai multă claritate; aici, pictorul, pleind de la o tematică precisă, găsește rezolvarea plastică a problemei. În expoziție se află peisaje, portrete, naturi moarte, compoziții — semmate de cei mai reprezentativi pictori contemporani ca Lubarda Petăr, Milosavljevic Predrag, Milunovic Milo, Motika Anton, Petrovic Zora, Postuznic Oton și alții, prin care se fac cunoscute preocupările, creațiile

și experimentările pictorilor moderni iugoslavi din ultimul deceniu.

Expoziția de pictură modernă iugoslavă deschisă la Muzeul de artă al R.P.R. cuprinde de asemenea o serie de lucrări mai greu accesibile publicului, ca: „Moartea lui Orfeu“ sau „Languste“, care pun probleme fără o rezolvare limpede.

Deschiderea expoziției de pictură modernă iugoslavă amintește relațiile care au existat în trecut între popoarele noastre și care astăzi se continuă și se dezvoltă. Vizita pe care a făcut-o recent în R.P.F. Iugoslavia marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu, celelalte vizite care sînt prevăzute în cursul acestui an, publicarea și reprezentarea piesei scriitorului clasic srb Branislav Nusic, „Doamna ministru“, apariția traducerii romînești a navelor „Anii de școală“, de același autor, și a povestirilor satirice „Strădia“ de Radoje Domanovici — sînt un început rodnic al intensificării schimburilor culturale dintre Republica Populară Romîni și R.P.F. Iugoslavia, menite să dezvolte și să ducă mai departe legăturile tradiționale prietenii dintre popoarele noastre.

GH. DINU

Se construiește Palatul poștelor și telecomunicațiilor din Ploiești

PLOEȘTI (coresp. „Scînteia“). — De cîteva zile în centrul Ploieștilor a început construirea unuia dintre cele mai moderne și elegante edificii din oraș: Palatul poștelor și telecomunicațiilor. Nouul poșt, care se clădește pe o suprafață de circa 1200 mp., va avea patru etaje. Proiectul de construcție — conceput de Institutul de proiectări al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor — prevede înzestrarea acestei clădiri cu instalații de aer condiționat, ascensoare rapide, instalații de

încălzire centrală etc. La subsol vor fi instalate stațiile electrice de comandă ale aparatelor de telecomunicații. Partenerul lui în format dintr-un mare hol, pe o suprafață de aproape 500 mp., „holul ghișeelor“, ai cărui pereți vor fi îmbrăcați cu marmoră și stejar sculptat. La construcția palatului se vor folosi pe scară largă prefabricatele, iar lucrările de pe șantier vor fi mecanizate. O mare parte din materiale au fost instalate în fața șantierului. Palatul va fi dat în folosință în cursul anului viitor.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCINTEIA“

„Sarcinile economice actuale în paginile ziarelor locale“

În „Scînteia“ nr. 3579 din 25 aprilie a.c. a apărut, la rubrica „Revista presei“, articolul intitulat: „Sarcinile economice actuale în paginile ziarelor locale“. Articolul critica felul nesatisfăcător în care se ocupă de activitatea organizațiilor de partid din industrie și agricultură redacțiile ziarelor „Drum Nou“ regiunea Stalin și „Viața Nouă“ Galați.

În răspunsul trimis de colegiul de redacție al ziarului „Drum Nou“ se arată: „Articolul a fost preluat în fața planării redacției, iar colegiul de redacție a dat indicații secției viața de partid pentru intensificarea muncii

în această direcție. Astfel, s-a recomandat secției ca în planul tematic întocmit pe trei luni de zile să includă astfel de teme: „Cum exercită organizația de bază dreptul de control asupra conducerii administrative“, „Activitatea organizațiilor de bază slujește sarcinile de producție“, „Comuniștii din construcții“, „Organizația de bază militează pentru răspîndirea experienței înaintate în producție“, și altele.

A răspuns ziarului, recunoscînd justetea criticii făcute și arătînd măsuri luate, și colectivul redacției „Viața Nouă“.

Agronomul-agitator

— Alo! Stîmihaiu Romîn?... Cu tovarășa inginer agronom Adorian... Poftim?... E pe teren?

Cel care-și închipuia că poate da de Margareta Adorian la telefon s-a înșelăt. Margareta Adorian nu-i place să stea în birou. Nu pentru așa ceva a început ea în 1948 — pe atunci lucrătoare la poștă — să învețe. Nu pentru a sta în birou s-a înscris ea, la vîrsta de 24 de ani, să dea prima clasă de liceu. Adică tocmai la vîrsta cînd alții, de obicei, au terminat nu numai liceul dar și facultatea. Și cine-i de vînză că pînă la această vîrsta, ea, fată săracă, dar dornică de învățătură, abia a putut termina șapte clase primare? Nici ea și nici părinții. Vina o poartă crîmnea cicocilor și bîncherilor care încerca să înăbușe tot ce era cîștit, tot ce era vis și dor în țara asta. Așa s-a întâmplat și cu dorul de învățătură al Margaretei Adorian, cu visul ei de a deveni inginer agronom. Dar iată că, în anii puterii populare, de undeva din adîncul sufletului, visul Margaretei Adorian s-a înfiripat din nou și, înțecut cu înțecut, a devenit realitate. Înviîndu-și și zi noaptea, cînd citea două și trei clase într-un an, într-un timp scurt — 3 ani — a terminat liceul. Apoi, a intrat — pe bază de examen — la un liceu — la Institutul Agronomic din Cluj. Au trecut cîțiva ani și acum iată-o inginer agronom.

Întreaga zi Margareta Adorian e pe teren. Iar „terenui“ îl reprezintă cele patru comune pe care le deservește punctul agricol din Stîmihaiu Romîn. Despre sectorul ei, toți ceilalți agronomi și chiar tovarășii de la Sfatul popular raional Timișoara, spun că este „un sector greu“. E deaștuns să te gîndești că de la Stîmihaiu Romîn, unde se află punctul agricol și pînă la Dîmăria sînt 8-9 km., iar pînă la Stîmihaiu-Sîrbesc sînt 18 km., ca să-ți dai seama că sectorul își merită denumirea de „sector greu“. Dar nu numai despre distanțele mari dintre comune este vorba. În raza de activitate a punctului agricol intră șase gospodării colective — ce-i drept două

și au agronomi lor — și două în-vățărașii. La acestea se adaugă gospodăriile individuale, care trebuie și ele îndrumate și ajutate din punct de vedere agrotehnic.

E greu, înțecut. Dar Margareta Adorian e membră de partid. Și cine dă nouă comuniștii trebuie să fie în fruntea luptei pentru biruirea greutăților? Zi de zi, cu trenul, cu șareta — dacă e cazul pe jos — Margareta Adorian merge în comunele și satele care aparțin punctului agricol, stă de vorbă cu colectivitățile, cu întovărășii, cu țărani individuali. Îndrumă, sfătuiește și convinge — într-un cuvînt — ajută.

Oh, tovarășă, i-a zis într-o zi în glumă un colectivist, parcă ai fi Reiter la nostru, agitator. Pînă nu m-a văzut pe mine și pe alții din sat în gospodăria colectivă, nu s-a lăsat. Parcă văd, n-ai să te dai bătută, pînă n-om înșmînța porumbul așa cum zici matale.

„Era în vara anului trecut, pe vremea prășitului. La gospodăria colectivă din Săcălaz se dădea o aprigă luptă de părerî în jurul problemei cum să se facă prășitul. Unii colectivisti — Mihai Avram, Naghel Adam, Iordan Florea și alții spuneau sus și tare să nu se mai facă mușuroiul porumbului. „Să lăsam metodele învechite! — ziceau ei. — Să prășim și noi porumbul fără mușuroi, așa cum l-au prășit alți colectivisti care au scos recolta de au scris ziarele despre ei și le-a mers vetea în țară.“

Alții, dimpotrivă, țineau morții să se facă mușuroiul. „La noi bate vîntul. Văra. Fără mușuroi îți culcă porumbul la pămînt cît ai zice pește.“

Și tocmai cînd discuția era în toi s-a înfiripat să pice în gospodărie și proaspătul inginer agronom Margareta Adorian. A ascultat cu luare amînte și păreriile unora și ale celorlalți. Dar ce răspuns să dea? Venise de curînd în raion și nu cunoștea încă particularitățile de climă și de sol de prin partea locului. Un răspuns pripit ar putea duce la rezultate proaste. Aceasta ar însemna, în primul rînd, pagube

pentru colectivități. Apoi ce s-ar alege de prestigiu ei de agronom, de încrederea colectivităților în știința agrotehnică? Așa sînd lucrurile, n-a dat răspuns pe loc. A stat de vorbă cu alți agronomi și tehnicieni mai vechi din raion, cu fruntași ai recoltelor bogate, s-a documentat temeinic asupra condițiilor de climă, și numai după aceea a hotărît: da, mușuroiul, într-adevăr nu poate aduce decît pagubă.

Acum trebuiau însă convinși toți colectivitățile în comună lor, unde verile sînt secetoase, obiceiul de a mușuroi porumbul este un lucru rău și se poate de dăunător. A adunat fapte, exemple, care — toate — demonstrau, în mod grăitor, avantajul renunțării la mușuroi. Astfel înarmată a venit, din nou, în fața colectivităților. Dar bălăia cu deprinderile vechi nu se cîștigă ușor. Tocmai atunci însă s-a dovedit puterea de convingere a Margaretei Adorian. Femeia — care la prima vedere pare tăcută, gata să aprobe pe oricine, s-a aprins în discuții, păstrîndu-și toți calmul alt de trebuințos în astfel de împrejurări, făcînd să vorbească faptele.

— Colectiviștii din comuna Biled, de aici din raionul nostru au obținut de pe o suprafață de 364 hectare cîte 3435 kg. porumb la hectar, iar cei din Irateșu, raionul Arad au obținut de pe 53 hectare cîte 5110 kg. porumb la hectar. Acum să nu credeți că aceste recolte se datoraseră numai faptului că ei n-au făcut mușuroiul. Producțiile au fost mari pentru că s-au aplicat toate regulile agrotehnice, de la arat și pînă la recoltare. Renunțarea la mușuroi — se înțelege — a avut o semnificație mare. Dar pentru ca să vă dați seama mai bine de acest lucru vă pot face să mergeți împreună pe tarlărea de porumb.

Acolo, pe cîmp, Margareta Adorian a explicat amănunțit, pe înțelesul tuturor, că mușuroiul mărește suprafața de evaporare, iar umezeala din pămînt se pierde mult mai repede. Și secetoase cum sînt verile prin partea lucernei, plantele n-au destulă umezeală tocmai în vremea legatului.

În cele din urmă, cu ajutorul agronomului, a biruit punctul de vedere al celor care susțineau că porumbul trebuie prășit fără mușuroi. Totuși pentru ca să-i poată convinge și pe cei care încă mai aveau vîr îndoiială în suflet, Margareta Adorian a propus ca vreo cîteva rînduri de porumb de pe tarla să fie prășite după vechia metodă, adică să fie mușuroiute. Toam n-a văzut că porumbul mușuroi n-avea știuleți alți de frumosi ca cel prășit fără mușuroi. Aceasta a făcut pe colectivități — și nu numai pe ei — să-și dea seama din proprie experiență, că de folositor a fost sfatul agronomului. Anul acesta toți țărani din Săcălaz — colectivități și individuali — au făcut prima prășală așa cum i-a sfătuit agronomul. La fel se va face și a doua și a treia prășală.

Colectiviștii din Stîmihaiu Romîn — comuna unde se află și punctul agricol — se plîngeau mereu că, de pe pămîntul lor, nu pot scoate mai mult de 12.000 kg. de steclă de zahăr la hectar. Margareta Adorian a căutat să afle care sînt cauzele acestei situații. — Facem cîte patru prășale pe an, și ce a fost? Petru Pantea avea 5 ha. pămînt, ceea ce nu-i deloc puțin. Dar de lucrul cum și-l lucra? Cînd venea vremea semănatului Petru Pantea nici grîu să iasă la cîmp.

Margareta Adorian l-a luat înțecut și, cu vorba ei domoală, l-a arătat că totul depinde de om. Ori este om ca toți ceilalți, ori nu este? Pămîntul era de vină, căci era cam sărăcăcios, dar nu numai el.

De la pămînt — spunea inginerul — nu poți numai să ceri. Trebuie să dai și lui ceva. Steclă de zahăr este o plantă mai pretențioasă. Ea se poate dezvolta bine numai într-un pămînt îngrășat ca lumea. Ai folosit dum-neavoastră pînă acum îngrășămînt chimic? N-ai folosit.

Și iarăși, cu răbdare, Margareta Adorian s-a apucat să le explice colectivităților avantajele aplicării îngrășămîntului chimic la cultura de steclă de zahăr. La propunerea agronomului, adunarea generală a hotărît ca

anul acesta pe întreaga suprafață — 10 hectare — cultivată cu steclă de zahăr, să se aplice îngrășămînt chimic, după cum urmează: 80 kg. superfosfat + 50 kg. azotat + 120 kg. sare potasică pentru fiecare hectar la prima și la a doua prășală. (La prima prășală, care s-a terminat de curînd s-a procedat înțocmai așa). Cîte 120 kg. sare potasică la hectar se va aplica și la prășala a treia. La a patra prășală nu se vor da îngrășămînt.

Chiar de la prima prășală cu aplicare de îngrășămînt, steclă de zahăr a început să crească frumos. La îndemnul agronomului, conducerea gospodăriei și-a procurat din timp cantitatea necesară de hexacloran pentru combaterea dăunătorilor. Se poate spune de pe acum că anul acesta colectivitățile vor obține o recoltă bună de steclă de zahăr.

Dar cum se ocupă Margareta Adorian de îndrumarea și de lămurirea țărănilor muncitori cu gospodărie individuală? În această privință este semnificativ următorul exemplu: Mulți ani în șir, Petru Pantea din Săcălaz era „celebru“ în toată comuna pentru recoltele mici pe care le scoatea de pe pămîntul său. De fiecare dată pămîntul lui „dădea“ mai mult de 450 kg. grîu la ha. și 600 kg. porumb la ha. Margareta Adorian a căutat să se apropie mai mult de acest om. Și ce a fost? Petru Pantea avea 5 ha. pămînt, ceea ce nu-i deloc puțin. Dar de lucrul cum și-l lucra? Cînd venea vremea semănatului Petru Pantea nici grîu să iasă la

Vizitele membrilor delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La hidrocentrala „V. I. Lenin” de la Bicaz

BACAU 1. — În stația Bicaz o mare mulțime de constructori ai hidrocentralii „V. I. Lenin”, săteni din împrejurimi și pionieri, au făcut o primă călătorie delegației parlamentare sovietice. Oaspeții sovietici au fost întâmpinați de tovarășii D. Bezeșchi, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Bacău, Șt. Bobos, președintele sfatului popular, Șt. Bogdan, Șt. Grigoraș, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Piatra Neamț, Ștefan Budescu, director general al hidrocentralii „V. I. Lenin”, și alții. Tov. Nicolae Ciobanu, președintele Sfatului popular al raionului Piatra Neamț, a urât bun venit oaspeților.

La Izvorul Muntelui răsună sirele și li salve de pușcare trase de artiștii — un adevărat salut de artilerie al oamenilor muncii de pe acest mare șantier al construcției noastre pașnice.

Stinci impunătoare, strălucind în valnicele ape ale Bistriței, păduri fâlnice de brad, sate căjărate pînă în vîrful munților — încadrează ca un decor de o frumusețe unică, șantierul hidrocentralii, un adevărat furnicar de mașini și constructori.

În fața unui plan al șantierului, tov. Ștefan Budescu expune oaspeților desfășurarea lucrărilor de construcție.

Aici se înalță barajul — arată directorul — un suprafață de 30 km. pătrăți, un mare lac de acumulare care va cuprinde 1.230.000 metri cubi de apă.

Membrii delegației parlamentare sovietice se interesează de ritmul construcției, de mijloacele tehnice folosite, de producția fabricii de beton, de costul lucrărilor și de puterea turbinelor care vor fi instalate aici.

— Construcția tunelului care va duce apa la turbine — explică tov. Budescu — a fost începută simultan din două părți ale muntelui. Și atunci cînd cele două echipe s-au întâlnit, în decembrie anul trecut, s-a constatat că devierea era doar de 26 milimetri. Acum, tunelul se întinză.

— Este o dovadă de înaltă maturitate tehnică a constructorilor romîni — spune tov. Kozlov, care se interesează chiar și de amănuntele tehnice ale construcției tunelului.

Aprecierile și observațiile membrilor delegației sovietice sînt ascultate cu cel mai viu interes deoarece vin din partea unor reprezentanți ai poporului care construiește cele mai multe și cele mai puternice hidrocentrale din lume, din partea unor activiști care cunosc bine asemenea construcții.

Printre constructorii care-i întâmpină pe oaspeții sovietici la locul unde se toarnă betonul la fundația barajului se află tovarășii Nicolae Mălăncioiu, Ion Măgureanu, Ștefan Timpea și mulți alți muncitori fruntași.

— Membrii delegației parlamentare sovietice vizitează apoi Chelle Bicazului, a căror neamseamuită frumusețe îi impresionează pe toți.

— Și la ora în discuția — spune tovarășul A. I. Savolcan — deputat în Sovietul Naționalităților, secretar al Comitetului orașenesc Leninist al P.C. al Armeniei — există un deficiu foarte asemănător cu acesta. În anul războiului civil, contrarevoluționarii din partidul dașnacilor au ucis acolo 107 comunisti aruncându-i din înalțurile stîncilor. Azi, se construiește acolo pușcări hidrocentrală de la Tatev.

După o plimbare cu bărcile, pe apele liniștite ale Lacului Roșu, delegația părăsește Chelle Bicazului în-

dreptându-se spre Bacău. Pe tot parcursul — prin Piatra Neamț, Săveni, Roznov, Zănești, Buhuși — membrii delegației sovietice au fost acclamați de populația locală pe șosea, în întîmpinarea lor.

O primire călduroasă au făcut oaspeților sovietici muncitorii fabricii de postav din Buhuși. În secțiile de filatură și țesătorie uralele muncitorilor au acoperit zgometul mașinilor. Luînd cuvîntul, directorul fabricii, tov. Vasile Tiș, a adresat delegației parlamentare sovietice un cald cuvînt de bun venit, subliniind apoi însemnătatea ajutorului sovietic acordat țării noastre, ajutor de care se bucură și țesătorii din Buhuși.

T. I. Antropova, membru al comisiei bugetare a Sovietului Uniunii, directoroarea școlii medii nr. 6 din Vîșnișni, Volociki, regiunea Kalinin, a spus: „Cătorînd prin satele și orașele frumoase voastre țări, am avut prilejul să cunoaștem un popor harnic și talentat care construiește socialismul. Cu foarte mare căldură ne-au întîmpinat pretutindeni femeile, care sărbătoresc astăzi Ziua internațională a copilului, și zăboiesc de importanță pentru noi, femeile mame din lumea întreagă. Pentru apariția vieții copiilor lor trebuie să lupte femeile, de soarta copiilor răspund toți oamenii cinstiți din lumea întreagă. În condițiile slăbirii cordărilor internaționale, noi trebuie să dăm mai departe lupta noastră pentru a feri de amenințarea războiului pe copiii noștri, căminele noastre. În această zi de 1 iunie, noi cerem înfrîngerea dezarmării, ca să nu mai fie niciodată război, iar cheltuielile militare să fie îndreptate spre scopuri pașnice.

Delegația sovietică a ajuns la Bacău la orele 18.30. Automobilele își croiesc cu anevoie drum prin mulțimea care umple străzile orașului. La marele miting care a avut loc în piața din centrul orașului au luat parte peste zece mii de cetățeni. Mitingul a fost deschis de tov. Vasile Acatrinei, președintele sfatului popular orașenesc. Săluțînd cu căldură pe oaspeții ei a zăbovit apoi cîț în anii puterii populare, datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice, orașul Bacău s-a putut dezvolta ca un important centru industrial al țării noastre.

A la orașul cuvîntul V. E. Lobanok, membru al Comisiei mandatate a Sovietului Naționalităților, președintele Comitetului executiv al Sovietului regional Gomel. Temelia prieteniei romîno-sovietice — spune el — este comunitatea intereselor noastre politice și economice, comunitatea marelui nostru scop — socialismul. Aceasta face ca prietenia noastră să fie de neclintită. Politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr al socialismului este de nebiruit.

— Pe unde am trecut — spune M. V. Malcev, deputat în Sovietul Naționalităților, geolog și al științelor, „Tăinele” mai mult în țara voastră. Am un singur răspuns: cel mai mult mi-a plăcut vrednicul popor român care pășeste cu hotărîre pe drumul socialismului.

Mult timp după miting a continuat să domnească pe străzi o animație neobișnuită o înfr-o zi de sărbătoare.

AL. PLĂIEȘU
H. GROSU

De la Ministerul Învățămîntului

Ministerul Învățămîntului comunică:

Concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlilor medii de cultură generală și anul I al școlilor pedagogice, pentru anul școlar 1956—1957 începe la 15 august 1956.

Inscrierile candidaților pentru concurs se fac la școlile medii și pedagogice între 30 iulie și 11 august 1956.

Examenul de stat în instituțiile de învățămînt superior va avea loc între 20 iunie — 10 iulie a.c. Excepție face instituțiile de medicină și farmacie unde examenul de stat se va ține între 15—30 august 1956.

Șvabi și sași pleacă în România

Sub acest titlu, ziarul austriac „Wiener Samstag” a publicat un articol pe care-l reproducem după ziarul „Românul american”. Articolul este semnat de Heinz Siegert.

Ni s-a părut oarecum ciudat faptul că de mai multe ori pe săptămîni germanii din Transilvania și din Banat pleacă din gara de vest a Vienei pentru a se întoarce în România. Am crezut la început că e vorba de cazuri izolate, nu de o repatriere în sîm mare. Unul din colaboratorii noștri s-a interesat de această problemă. A vizitat șvabi din Banat și sași din Transilvania în lagărele de refugiați și în locuințele lor sărăcăcioase din provincie și din Viena.

În gara de vest a Vienei la ora 22.30, peronul de unde pleacă Arlberg-Express este pustiu. Un singur vagon atrage atenția. El este supraîncălzit și mulți oameni stau în fața vagonului, pe peron. Bătrîni și tineri, copii și mesnegi, ei vorbesc germana și majoritatea femeilor poartă basmale mari negre.

Pare un simbol: broboade de mătase neagră! Acești oameni au apărut la noi pentru prima dată acum 10 ani. Mii de sași și șvabi din Ardeal trecuseră frontiera cu cai și cu căruțe. Erau refugiați trimiși odată cu vagonul. Nu toți cei de pe peron sînt din frunte de peron în patrie. Sînt vreo 30 de persoane care se întorc. De mai multe ori pe săptămîni se îndreaptă spre țară cîț 30 de persoane. Ele se îndreaptă spre patrie mai cu seamă la sfîrșitul săptămînii. „Pentru că să fim duminică la rudenle noastre și să putem petrece împreună sărbătoarea”, declară ei.

Banatul este patria mea

La fereastra unui vagon stă un om singuratic. În timp ce lingă el prietenii și rude folosesc ultimele clipe pentru cîntec de rămas bun, cînd triste, cînd vesele, el rămîne singur. Tesare cînd li adresăm cuvîntul; apoi zîmbesc, scuizîndu-se: „Cu gîndul eu și fost acasă”.

— De cît timp sînteți plecat din vechea dvs. patrie?

— Pe fața omului de lângă fereastră apare o expresie concentrată. Rar, și căuind cuvintele potrivite, el răspunde:

— Aproape de 11 ani, domnule. Dar Banatul nu este „vechea” mea patrie, este patria mea. El povestește că în urma înfrîngării războiului, a ajuns în Austria superioară și a căutat de lucru la Viena. Apoi țărănul singuratic din Banat țâcu.

— Eu am fost soldat, începe conversația unul dintre cei trei; după război am căzut prizonier la americani și am fost dus la Glasenbach. După eliberare, am găsit de lucru la un țărăn din Austria superioară. Opt ani de zile am fost slugă; opt ani am fost singur!

— Dar o fată austriacă nu țî-ar fi plecat? După ce am pus această întrebare, ne-am dat seama că a fost deochi săși. Șvabul se uită la noi cu ochii mari:

— Eu sînt căsătorit, domnule. Pe mine mă așteaptă la Lenuheim o soție și doi copii.

— Dar dacă familia ar fi fost și ea cu d-ta, tot te-ai mai fi întors?

— Nu știu. Dar acasă e acasă!

— Noi plecăm că ne e dor de casă. Astăzi, tot spuse alții și o licărire a părului în ochii lui. Mai înții am fost prizonier, apoi am trăit ani de-a rîndul într-un lagăr austriac de refugiați. Acum am săsarut.

— Vreau să plec acasă! Aceste cuvînturi le-am auzit pretutindeni unde am stat de vorbă cu șvabi și sași.

Am vizitat bănațeni care se întorc acasă cu familiile lor, care au alic o

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA
au apărut:
IN ECONOMIA „PROBLEME DE COLECTIVITATE INDUSTRIALA”
Productivitatea muncii și căile sporirii ei neconținute
48 pag. 80 bani
Prețul de cost și căile reducerii lui
48 pag. 80 bani

ȘTIRI SPORTIVE

Competiția ciclistă „Cursa prieteniei romîno-burgare”

Competiția ciclistă „Cursa prieteniei romîno-burgare” Sofia-București a continuat vineri cu disputarea etapei a II-a Plovdiv — Gabrovo (156 km.). În această etapă cicliștii au traversat munții Stara Planina prin vîrfurile Stoleto, înalt de peste 1300 m.

Clasamentul etapei: 1. St. Gheorghiev (R.P.B.) a parcurs 156 km. în 5 h 12'38"; 2. Kofev (R.P.B.); 3. Moiceanu (R.P.B.); 4. Lalev (R.P.B.); 5. C. Iliev (R.P.B.) toți în același timp; 6. H. Iliev (R.P.B.) 5 h 13'28"; 7. Șt. Ștefu (R.P.B.) 5 h 15'08"; 8. I. Dimitrov (R.P.B.) 5 h 16'22"; 9. I. Ionitș (R.P.B.) 5 h 17'24"; 10. I. Gheorghiev (R.P.B.) 5 h 18' 17".

După două etape clasamentul general individual se prezintă astfel: 1. Kofev (R.P.B.) 9 h 34'37"; 2. Lalev (R.P.B.) 9 h 34'37"; 3. Iliev (R.P.B.) 9 h 34'37"; 4. Șt. Gheorghiev (R.P.B.) 9 h 34'37"; 5. H. Iliev (R.P.B.) 9 h 35'27"; 6. G. Moiceanu (R.P.B.) 9 h 35'27"; 7. Șt. Ștefu (R.P.B.) 9 h 37'07"; 8. I. Dimitrov (R.P.B.) 9 h 38'21"; 9. I. Gheorghiev (R.P.B.) 9 h 40'16".

Astăzi se desfășoară cea de-a treia etapă pe distanța Gabrovo—Ruse (153 km.).

Turneul internațional feminin de floretă din Italia

MILANO 1 (Agerpres) — Prin telefon a luat sfîrșit în localitatea Como din apropierea orașului Milano, turneul internațional feminin de floretă la care au participat cele mai valoroase sportive din 10 țări.

După două zile de întreceri pasionante victoria a revenit trăgătoarelor franceze Delbarre, reprezentanta R.P.R., Olga Urban, a ocupat locul 5 totalizînd 4 victorii cu 17 tuse.

Pe echipe victoria a revenit formației R.P.R. Ungare care a cucerit cupa „Esperia”. Este remarcabilă comportarea echipei R.P.R., clasată pe locul doi înaintea unor țări cu o veche tradiție în scrimă. Sportivelor din R.P.R. le-a fost decernată cupa orașului Como.

Concursul internațional de pentaton modern de la Budapesta

BUDAPESTA 1 (Agerpres). În capitala R. P. Ungare s-a încheiat joi concursul internațional de pentaton modern în cadrul căruia s-au întrecut sportivi din U.R.S.S., Elveția, R.P.R., Cehoslovacia, R.P.R. și R.P. Ungară (trei echipe). Pe echipe victoria a revenit formației secundare a R. P. Ungare. Echipa R.P.R. s-a clasat pe locul 6.

Sosirea echipei de fotbal-juniori a F.S.G.T.

Vineri seara a sosit în Capitală echipa de fotbal-juniori a Federației muncitorești de gimnastică și sport din Franța (F.S.G.T.).

Echipa juniorilor francezi va susține primul meci duminică pe stadionul 23 August cu echipa de juniori Progresul F.B.A. În deschiderea lui de categorie Franța A: Progresul București—Minerul Petrosani. În continuarea turneului fotbalistic francezi vor evolua în zilele de 7 și 10 iunie la Iași și Tîg Mureș.

Lucrările Congresului matematicienilor romîni au un înalt nivel științific

Declarații ale oaspeților de peste hotare

Cel de-al IV-lea Congres al matematicienilor romîni și-a continuat lucrările la care participă numeroși oaspeți de peste hotare. Cîțiva dintre ei și-au împărtășit impresiile unui redactor al ziarului nostru. Redăm mai jos cîteva din aceste declarații.

Mă bucur de a fi a treia oră la București, cu un prieten atît de minunat ca acela pe care îl oferă Congresul.

Am participat cu multă plăcere la toate manifestările care au fost organizate cu această ocazie, inclusiv excursiile, și înainte de toate la interesele conferinței desfășurate la un nivel științific ridicat.

Sînt foarte recunoscător colegilor mei din România că mi-au dat ocazia să vin aici, pentru a reînnoi prietenii vechi, după un timp atît de zăbuțiat, și pentru a admira progresul pe care l-au făcut în România științele matematice în general și geometria în special.

Comunicările care au fost făcute la acest Congres au adus o serie de noutăți științifice apreciabile. Am asistat în cadrul Congresului la o conferință a unui coleg din Leipzig, care mi-a făcut o impresie extraordinară. Aceste clipe petrecute la Congres sînt de o importanță deosebită.

Prof. dr. W. BLASCHKE
Hamburg

Cel de-al IV-lea Congres al matematicienilor romîni se desfășoară la un nivel științific foarte înalt. Rețin atenția importanțele raportelor nu numai ale oaspeților de știință străini, dar și rapoartele oamenilor de știință dai tineri.

Sînt de părere că Congresul va avea o influență rodnică asupra științei matematice în general.

Congresul a fost extraordinar de

Resimț o mare bucurie la revederea unor cunoscuți matematicieni romîni. Cea mai veche impresie de la Congres mi-a procurat-o tinerii, care se țîn la curent cu tot ceea ce este nou în știința matematică. Am impresia că printre aceștia sînt multe speranțe de viitor.

Într-adevăr, se remarcă activitatea unui mare grup de matematicieni tineri, care arată o deosebită curiozitate pentru cercetările științifice.

Nu mă îndoiesc că mulți dintre acești tineri vor fi matematicieni de prim ordin.

Succesesc să actualizez perfect și bucur de o atmosferă de lucru este extrem de agreabilă.

Prof. G. DE RHAM
Geneva

Sînt încîntat de a fi la București și de a face cunoștință personală cu un mare număr de matematicieni. Majoritatea numelor îmi erau cunoscute. acum am avut ocazia să vin în contact direct cu acești matematicieni.

Sînt încîntat de a găsi aici un număr de tineri studenți care lucrează în domeniul analizei funcționale și care mi-au făcut onoare să studiez cartea mea „Analiză funcțională și semigrupuri”, carte în care au găsit inspirații pentru lucrările lor.

Am ascultat în cadrul unor conferințe discutîndu-se aceste probleme. Organizarea Congresului și ospitalitatea generoasă arată că s-a făcut totul pentru a crea condiții optime de lucru.

Prof. EINAR HILLE
Universitatea Yale, S.U.A.

Cel de-al IV-lea Congres al matematicienilor romîni și-a continuat vineri lucrările.

Dimineața, în ședința plenară de conferințe, au vorbit matematicieni K. Kuratovski (R.P. Polonia), K. A. Popov (R. P. Bulgaria), W. Blaschke (Germania), S. Eilenberg (S. U. A.) și matematicienii romîni T. Popoviciu și V. Mîlcoevici.

După-amiază, în ședințele de comunicări în secții reunite, au prezentat

prof. I. VEKUA membru corespondent al Academiei de Științe a Uniunii Sovietice

Congresul matematicienilor romîni

Comunicările academicienilor S. Stoilov, Gr. Moisil, precum și K. Borsuk (R. Cehoslovacia), M. Villa (Italia), Dv. Tamari (Israel), A. Chatelet (Franța), R. Tambs Lyche (Norvegia), H. Grell (R.D. Germania).

Seara a avut loc o reuniune de discuții științifice la Casa oamenilor de știință.

Lucrările Congresului continuă sim-băta.

(Agerpres)

INFORMAȚII

■ În sala Alenului R.P.R. a avut loc vineri seara un concert dat de Orchestra simfonică a Cinematografiei, dirijată de Muir Mathieson din Marea Britanie.

Concertul s-a bucurat de un frumos succes.

■ La Casa Ziaristilor a avut loc joi după-amiază o întîlnire a unor membri ai delegației de cinești romîni care au luat parte la Festivalul internațional al Filmului de la Cannes cu ziaristii romîni și străini din Capitală.

■ Membrii delegației Comitetului național pentru apărarea copilului din Franța și membrii delegației de femei din Anglia, care ne vizitează țara cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 iunie, și-au petrecut dimineața de vineri în Parcul de cultură și odihnă printre copiii care sărbătoreau ziua de 1 iunie.

În continuare, oaspeții din Franța împreună cu Margareta de Ponce, președinta Uniunii Femeilor Argentine, au făcut o vizită la Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

Delegația femeilor din Anglia a vizitat mai multe magazine cu articole pentru copii.

■ Vineri a plecat în Franța, Vasile Moldovan, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”, și W. Siegfried, maestrul emerit al artei din R.P.R., prim-regizor artistic al Teatrului Municipal, care vor pregăti apropiatul lucrărilor la Teatrul Național „I. L. Caragiale” la Paris.

■ Joi a plecat în Austria o delegație de muzicieni romîni care va lua parte la lucrările Congresului internațional de muzicologie „Anul Mozart” de la Viena. Din delegație fac parte Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii compozitorilor, Alfred Mendelssohn, secretar al Uniunii compozitorilor, Zeno Vancea și Paul Constantinescu, maestrul emerit al artei din R.P.R., Marliian Negrea și prof. George Breazlu.

Tot joi au plecat în Austria Edgar Elian, directorul producției la studiul cinematografic „București”, și Gabriela Delanu, directorul Orchestrei simfonice a Cinematografiei, care vor participa la Săptămîna internațională a științei cinematografe de la Viena.

■ La tragerea „Loto-Cinemat” din seara zilei de 1 iunie 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

43 42 37 16 57 68 45 88 1
(Agerpres)

Am călătorit printr-o țară prietenă

— a spus președintele Tito, părăsind teritoriul R. P. R. în drum spre Moscova

În drum spre U.R.S.S. președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, împreună cu soția, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocca Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Teodorović, membru în Vecea Executivă Federală, Iakov Blajevici, președinte al Vecei Executive a R. P. Croația, și celelalte persoane care li însoțesc au trecut joi seara prin Ploesș.

În gara Ploesșii trenul special s-a oprit pentru cîteva minute. Pe peron se aflau reprezentanți ai organelor de partid și de stat și numeroși oameni ai muncii. La oprirea trenului au izbucnit aplauze puternice. Tovarășii Iosip Broz-Tito, la fereastra vagonului, a discutat amical cu cei veniți în întîmpinare. Mulțumind pentru călduroasa primire făcută delegației iugoslavo-tovarășii lui Broz-Tito a transmis un salut muncitorilor petroliști din regiunea Ploesșii.

În cursul nopții trenul special și-a continuat drumul spre Uniunea Sovietică și la ora 6.30 a sosit la Iași.

În gara Iași, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Dumitru Gheorghiu, prim-secretar al comitetului regional P.M.R., C. Nistor, președintele sfatului popular regional, V. Cracea, prim-secretar al comitetului orașenesc P.M.R., V. Gheorghiu, vicepreședinte al sfatului popular orașenesc, și de numeroși muncitori din întreprinderile de oraș, oameni de știință, artă și cultură.

S-au urinat imnurile de stat ale R.P.F. Iugoslavia și R.P.R. Un grup de pionieri a oferit oaspeților buchete de flori.

Răspunzînd la urările ce i-au fost adresate, președintele Iosip Broz-Tito a rostit o scurtă cuvîntare. „Manifestările de dragoste cu care am fost înconjurat atîta la București cît și aici ne impresionează. Aceste frumoase manifestări — a spus I. B. Tito — dovedesc că noi călătorim printr-o țară prietenă”.

Trenul se pune în mișcare îndreptîndu-se către Ploesș; întreaga asistență ovaționează puternic pentru prietenia romîno-iugoslavă.

Pe întreg traseul pe care trenul special l-a străbătut pe teritoriul țării noastre, gările erau împodobite sărbătorește cu drapelul de stat ale R.P.F. Iugoslavia și R.P.R. Exprimîndu-și sentimentele de prietenie sinceră pentru popoarele Iugoslaviei, numeroși oameni ai muncii au venit în gări în întîmpinarea trenului pentru a saluta pe președintele Tito și persoanele ce-l însoțesc.

Pînă la graniță, președintele Tito a fost însoțit de tovarășii Miron Constantinescu, Avram Bucuici, Șt. Cleja și C. Francescu, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Adunare festivă consacrată Zilei internaționale a copilului

Vineri după-amiază a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. adunarea festivă consacrată zilei de 1 iunie, Ziua internațională a copilului.

În prezidiul adunării au luat loc: artistul poporului Costache Antoniu, Marcel Brelșuș, prof. dr. Cornel Constantin, Stela Enescu, Aneta Marinescu, dr. Voinea Marinescu, Cornelia Mateescu, acad. dr. Vasile Mirza, prof. dr. Ion Nicolae, membru corespondent al Academiei R.P.R., C. Prisnea, Sanda Ranghel, Nicolae Șpiran, Anton Vlădoiu, Didina Chipoș, directoroarea unei grădinițe de copii, Ana Tușu, muncitoare fruntasă la fabrica de produse zaharoase „București”, Elena Zamfir, membră în întovășirea „Progresul socialist” din comuna Poștea-Leordeni, și alții.

De asemenea, în prezidiul adunării au luat loc dl. dr. Jean Rene Weill, conducătorul delegației Comitetului național pentru apărarea copilului din Franța și d-nele Mary Josephine Skellington, conducătoare delegației Adunării Naționale a Femeilor din Anglia, și Margareta De Ponce, președinta Uniunii Femeilor Argentine.

Adunarea festivă a fost deschisă de dr. Elena Vilcoș, secretara Comitetului național al copilului.

O delegație de pionieri a adus participanților la adunarea salutului pionierilor din Capitală.

A la orașul cuvîntul scriitorilor Marcel Brelșuș, membru al Comitetului național al copilului.

Ziua de 1 iunie, ziua copiilor lumii — a spus vorbitorul — a pătruns în conștiința oamenilor de pretutindeni, a cuprins masele cele mai largi, a devenit una din tradițiile tuturor popoarelor.

„Ziua de 1 iunie nu este numai o sărbătoare, ci și un îndemn de a munci fără preget, de a pune tot elanul, de a pune toată capacitatea noastră pentru înflorirea acestei minunate grădini, pentru a face celor mai scumpe flori, sînt copiii. Sărbătorind ziua de 1 iunie, noi toți ne exprimăm hotărîrea de a munci și mai bine în viitor pentru ca viața copiilor să devină din ce în ce mai luminoasă, hotărîrea de a lupta necontenit, alături de toate popoarele lumii iubitoare de pace, pentru ca toți copiii de pretutindeni să se bucure de bucuria copilăriei”.

A vorbit apoi dl. dr. Jean Rene

Weill, care, exprimînd recunoștința pentru prilejul care a fost oferit delegației franceze de a vizita R.P.R., a spus: „Scotim că astfel de legături între oameni și popoare vor contribui la dezvoltarea colaborării internaționale.”

În cuvîntul său, d-na Mary Josephine Skellington a spus: „Lunga desfășurată de omene de-a lungul veacurilor pentru o viață mai dreaptă, mai îmbelsugată și mai luminoasă se duce astăzi pentru o lume care să nu cunoască lipsuri și războaie, pentru înflorirea copiilor. Organizația noastră se află în primele rînduri ale luptei pentru asigurarea unui viitor ferit de griji copiilor noștri.”

„Cînd vom putea folosi în scopuri pașnice cele 1.500 milioane lire sterline destinate în prezent în Anglia scopurilor militare nu vom mai fi nevoiți să folosim căldura neprevăzută pentru școli, nu vom mai trebui să închinăm căminele și să fim în situația de a nu putea îndeplini micile dorințe ale copiilor noștri”. În încheiere vorbitoarea a spus: „Numai unite, femeile din lumea întreagă alături de bărbați pot și trebuie să asigure pacea, întrucît fericirea copiilor este de neconceput sub amenințarea războiului”.

A vorbit apoi d-na Margareta De Ponce care a spus: „Din îndepărtata Americă, din patria mea Argentina, aduc salutul fierbinte al copiilor și al mamelor argentine care doresc pentru copiii lor grija atentă de care se bucură copiii romîni. Mamele argentine nucesc fără răgaz pentru ca marile bogății ale patriei lor să fie ale copiilor lor, pentru ca toți să aibă hrană și îmbrăcăminte, școli și frumoașe palate pionieresci cum aveți voi, palate în care copiii se instruesc și se bucură de viață. Mamele argentine doresc la fel ca mamele din România, la fel ca cele din lumea întreagă, să-și vadă copiii crescînd sănătoși și fericii într-o lume de pace, de dragoste și de bună înțelegere cu toate popoarele de pe glob”.

În încheierea adunării festive, corul și orchestra Palatului Pionierilor, elevii școlii de coregrafie, elevii școlii medii de muzică și ai școlii de artă populară au prezentat un bogat program artistic care s-a bucurat de un frumos succes. Cel prețios au aplaudat îndelung pe micii artiști.

(Agerpres)

„M-a impresionat deosebita muzicalitate a publicului românesc”

Convorbire cu pianista franceză Nicole Henriot

Zilele acestea, fubitorii de muzică din țara noastră au avut prilejul de a asculta din nou, în cadrul concertelor și recitalurilor date în orașele București și Cluj, pe talentata pianistă franceză Nicole Henriot, care vizitează pentru a doua oară țara noastră.

Înainte de a părăsi Bucureștiul, pianista franceză a împărtășit unele impresii unui redactor al Agenției „Agerpres”.

— Și de data aceasta — a declarat Nicole Henriot — m-a impresionat deosebita muzicalitate a publicului românesc și spontaneitatea lui, care provoacă o stare de comunicativitate în interpretul.

— Îmi vor rămîne amintiri de neuitat din conclucarea mea cu maestrul George Georgescu și Antoniu Ciolan, pe care am avut prilejul să-l cunosc cu prilejul recitalului meu de la Cluj. Trebuie, de asemenea, să subliniez finețea și muzicalitatea membrilor orchestrei Filarmonice de Stat „George Enescu”, care se prezintă ca o unitate orchestrală de mare valoare”.

— O ședință de o vîdită emoție, Nicole Henriot și-a împărtășit apoi amintirile de neuitat despre marelui Enescu pe care a avut prilejul să-l cunoască personal, fiind de multe ori prezentă la înfîntările dintre George Enescu și familiile său prieten Jacques Thibaud.

„În prezența lui — a adăugat Nicole Henriot — am avut întotdeauna sentimentul că mă aflu în fața unui dintre cele mai mari genii muzicale ale contemporaneității”.

— Plec din România — a adăugat Nicole Henriot — cu intenția fermă de a reveni în primăvara anului viitor, pentru a cunoaște mai deaproape țara lui George Enescu, cu oamnenii deosebit de receptivi față de arta muzicală, orașele Romîniei ce fremată de viață. Plec, de asemenea, cu intenția fermă de a face cunoscută muzica românească peste hotare, muzică pe care voi încerca să o interpretez în toată bogăția sa melodică și să redau ritmul său deosebit de viu”.

În afară de concertele pe care le-a dat în România, pianista franceză Nicole Henriot a făcut la București unele înregistrări pe discuri din programul prezentat la concertele, îndeosebi din operele lui Ravel și Debussy.

Vineri dimineața, Nicole Henriot a părăsit Capitala îndreptîndu-se în patria: La aeroportul Băneasa, pianista franceză a fost condusă de reprezentanți ai I.R.R.C.S., precum și de reprezentanți ai legăției Franței la București.

O după-amiază plăcută în casa familiei lui Michael Seel, repatriat din Germania occidentală, după 13 ani de absență din țară. Michael Seel lucrează la G.A.S. „Bobina” din Saschiz, raionul Sighișoara.

În clișeu: După terminarea lecțiilor, copiii: Michael (15 ani) și Kätke (13 ani) împreună cu tatăl lor, Michael Seel, răsfoiesc cu interes revistele ilustrate.

situație materială bună și care totuși nu dorește altceva decît să trăiască printre semenii lor. Astfel, am făcut cunoștință cu familia unui bătrîn fost ofițer austriac, care deși primea aici în Austria o pensie de 1.600 și jumătate, era gata să renunțe la banii aștia pentru a se întoarce în patria pe care o părăsise.

Car de bătrîn ofițer muri acum cîteva săptămîni. Dorința nu l-a mai fost îndeplinită.

Se simt străini în Austria

Al caz: o familie numeroasă din Ardeal a îndurat foarte puține săptămîni întregi — se hrăneau numai cu cartofi — ca să poată economisi bani pentru întoarcere.

Cîteva minute înaintea plecării, d-na Margareta K. care tocmai s-a despărțit de prietenul sa ne povestea soarta ei.

— Soțul și copiii îmi rămăseseră în patrie, îmi spuse ea. Dacă aș fi putut să-mi uit patria și familia, aș fi putut începe o viață nouă. Dar nu puteam. De aceea am plecat la Viena și am lucrat ca menajeră. Acum, cînd drumul este liber, plec acasă. Țărănii din Ardeal și din Banat se simt străini printre voi.

În gara de vest a Vienei, arătătorul ceasului a indicat ora 23.15. Despărțirea lui timp de oamnenii de durere. Lucrăm în curge pe fetele triste. Trenul se pune în mișcare. „Drum bun”, strigă cîneva. Oamenii agită bățele. Acum zîmbesc din nou... Șvabi din Banat și sași din Ardeal pleacă în România.

Noii asessori populari au intr

DE PESTE HOTARE

NOI STĂRI DE SPIRIT ÎN ANGLIA

Călătoria președintelui I. Broz-Tito spre Moscova

LA UNGHENI

UNGHENI (R.S.S. Moldovenească). I. (Agerpres). — TASS transmite: La 1 iunie a sosit în U.R.S.S. în vizită oficială, președintele R.P.F. Iugoslavav, Iosip Broz-Tito, cu soția, Edvard Kardelj, Koca Popovici, Mialko Teodorović, Iakov Blajević și celelalte persoane care îl însoțesc pe președinte. Peronul gării Ungheni este pavoazat cu drapelul de stat al R.P.F. Iugoslavav, Uniunii Sovietice și R.S.S. Moldovenești.

Din vagoane coboară tovarășul Iosip Broz-Tito și persoanele care îl însoțesc pe președinte. Ei sînt întâmpinați de N. M. Pegov, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., A. I. Antonov, general de armată, P. N. Korogova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, general-maior N. S. Zaharov și alții.

Președintele Tito a fost salutată cu căldură de numeroși oameni ai muncii din orașul Ungheni și de colhozici din satele învecinate.

Președintele Iosip Broz-Tito a fost salutată de N. A. Școlokov, prim președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești.

Dragă tovarășe Tito, dragi tovarășii conducători ai Republicii Populare Federative Iugoslavav — a declarat el — permit-mi ca în numele Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Socialiste Sovietice, Moldovenești, al Consiliului de Miniștri al R. S. S. Moldovenești și al C.C. al P. C. din R.S.S. Moldovenească, în numele întregului popor moldovenească să vă transmit un cald salut frățesc.

Sîntem bucurosi să vă vedem în Uniunea Sovietică. Poporul din R. S. S. Moldovenească este conștient că această vizită de prietenie și cunoaștere a vieții oamenilor sovietici vor duce la întărirea continuă a colaborării multilaterale între popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslavavie.

În numele oamenilor muncii din Ungheni, A. G. Botnar, mecanic la depoul de locomotive, a adresat un salut președintelui Tito și poporului iugoslav fratru.

În cuvîntarea de răspuns, președintele Iosip Broz-Tito a spus:

Dragi tovarăși, dragi prieteni! În numele tovarășilor mei și din partea mea vă mulțumesc profund pentru primirea caldă pe care ne-ați făcut-o. Salut pe oamenii muncii din Republica Moldovenească și din marea Uniune Sovietică. Am sosit în U.R.S.S. cu cele mai bune urări din partea oamenilor muncii din Iugoslavavie.

A trecut un an de cînd tovarășii Hrușciov și Bulganin au dus împreună cu noi tratative la Belgrad, unde cu toții am căutat să înlăturăm tot ceea ce a existat nepăcăuț între noi după război.

Mergem la Moscova unde vom continua să discutăm și în viitor vom înlătura toate elementele care ne-au împiedicat să creem cea mai sinceră prietenie între popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslavavie. În popoarele Iugoslavavie.

slaviei dv. ați avut cel mai bun aliat și prieten în anii războiului. În această mare bătălie popoarele Iugoslavavie au dat tot ce au putut pentru a lupta umăr la umăr împotriva dușmanului comun — cotorșitorii fasciști, pentru a contribui la eliberarea omeniilor de cel mai odios dușman.

Tovarăși! Sînt convins că vizita noastră în Uniunea Sovietică va avea în viitor o mare însemnătate nu numai pentru popoarele U.R.S.S. și Iugoslavavie, ci și pentru întărirea păcii în întreaga lume și pentru colaborarea între toate popoarele. Sînt foarte bucurat că sîntem unii cu conducătorii Uniunii Sovietice într-o luptă atât de importantă în lupta pentru întărirea păcii. Și pe viitor vom face tot posibilul ca omenirea să se poată dezvolta în pace și să poată folosi capacitățile ei creatoare pentru făturaire a unei vieți mai bune.

Vă mulțumesc încă odată pentru această primire caldă și vă urez succes în muncă pentru binele țării dvs. Cuvîntarea tovarășului Tito a fost subliniată în repetate rînduri prin aplauze.

Oaspeții s-au îndreptat apoi spre trenul special pentru a-și continua călătoria.

LA CHIȘINAU

CHIȘINAU (Agerpres). — TASS în ziua de 1 iunie, la amiază, oamenii muncii din Chișinău — capitala R.S.S. Moldovenești — i-au întâmpinat pe Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavav, cu soția și persoanele care îl însoțesc.

Ora 12,05. Trenul sosește în gară. Pe peron coboară Iosip Broz-Tito și persoanele care-l însoțesc.

Președintele Tito este salutată călduros de I. S. Kodîja, președintele

Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldovenești, Z. T. Seduk, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească, G. I. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii, de miniștri și deputați, care au venit la gară pentru a-l întâmpina pe oaspeți.

Adreșindu-se celor prezenți, Iosip Broz-Tito a spus:

— Îngăduiți-mi să vă exprim, în numele popoarelor Iugoslavavie, profunda recunoștință pentru primirea deosebit de caldă pe care ne-ați făcut-o.

Sîntem foarte fericiți că avem prilejul să venim în U.R.S.S., să cunoaștem realitățile voastre, rezultatele muncii voastre creatoare pentru construirea societății socialiste. Trăiescă Uniunea Sovietică!

La ora 12,21 trenul special în care călătorește președintele Tito a părăsit gara Chișinău, urmîndu-i drumul spre Moscova.

LA VINNITĂ

VINNITĂ (Agerpres). — TASS La 1 iunie Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavav, și persoanele care îl însoțesc s-au oprit pentru scurt timp la Vinnită, în drum spre Moscova.

N. V. Podgorni, secretar al C. C. al partidului Comunist din Ucraina, și Iosip Broz-Tito au rostit cuvîntări.

BELGRAD (Agerpres). — Ziarul „Borba” publică următorul comunicat: „Vece Executivă Federativă a hotărît ca pe timpul vizitei președintelui Tito în Uniunea Sovietică funcțiile sale să fie îndeplinite de Alexandr Rankovici, vicepreședinte al Vecei Executive Federative”.

Programul vizitei oaspeților iugoslavav în U.R.S.S.

La 1 iunie, L. F. Iliev, șeful serviciului presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și A. Sokoraj, secretar adjunct pentru informații al Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavav, au organizat o conferință a ziaristilor din Moscova, o conferință de presă pentru corespondenții sovietici și străini.

Conferința de presă a fost consacrată vizitei oficiale pe care președintele Republicii Populare Federative Iugoslavav, Iosip Broz-Tito, o face în Uniunea Sovietică la invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernului U.R.S.S.

Reprezentanții presei li s-a comunicat pe scurt programul vizitei oaspeților iugoslavav în Uniunea Sovietică. După ce va sta la Moscova un timp de 5 zile, marșalul Tito intenționează să facă o călătorie prin țară. În perioada 7-17 iunie, el va vizita orașele Leningrad, Stalingrad, Krasnodar, Novorossiisk, Soci, va lua cunoștință de activitatea întreprinderilor industriale,

colhozurilor, sovhozurilor și instituțiilor de cultură. Președintele Tito se va întoarce apoi la Moscova. În drum spre patrie, el va vizita Kievul. În cursul vizitei, președintele R.P.F. Iugoslavav va avea convorbiri cu conducătorii guvernului sovietic.

L. F. Iliev a invitat pe corespondenții sovietici și străini să asiste la primirea care se va face președintelui Tito la Moscova, în după-amiaza zilei de 2 iunie, la gara Kiev.

A luat cuvîntul A. Sokoraj, secretar adjunct pentru informații al Vecei Executive Federative. El a mulțumit reprezentanților presei sovietice și străine pentru interesul pe care îl manifestă față de vizita președintelui Iosip Broz-Tito în U.R.S.S. A. Sokoraj a declarat că opinia publică iugoslavavă salută cu căldură această vizită.

Încheiere, L. F. Iliev a răspuns la întrebările puse de corespondenți.

Premierul Nasser despre scopurile politice interne și externe a Egiptului

CAIRO (Agerpres). — TASS Primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser, într-un interviu acordat lui Kamel Es-Sinavi, redactor al ziarului „Al Gumburria”, a declarat că „interesele Egiptului coincide pe deplin cu interesele celorlalte țări arabe. Trebuie să ne unim, a spus el, pentru apărarea intereselor noastre naționale împotriva comploturilor imperialiste urzite împotriva noastră. Ne pronunțăm cu hotărîre împotriva pactului de la Bagdad deoarece imperialismul a vrut să creeze pe teritoriul țărilor membre ale acestui pact un cap de pod pentru un atac împotriva Iordaniei, Libanului, Siriei, Egiptului și Sudanului. Politica noastră cere ca să nu fim izolați de restul lumii arabe”.

Vorbind despre situația internă a țării, Nasser a spus că pînă la 23 iunie — ziua desființării plebiscitului popular pentru aprobarea constituției și alegerea președintelui Republicii — vor fi eliberate toate persoanele care se află în prezent în detenție. „Toti deținuții, a spus în continuare Nasser, au fost victimele campaniei dușmanoase duse de dușmanii țării și agenții imperialismului cărora revoluția le-a spulberat toate speranțele”.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la intențiile de a cărei constituție este prevăzută în noua constituție a Egiptului, Nasser a spus că a-

ceastă organizație va uni eforturile poporului și va permite ca ele să fie îndreptate spre realizarea țelurilor revoluției, și anume spre obținerea unei independențe depline și spre crearea unei structuri economice sănătoase.

Imperialismul englez, a spus în continuare premierul egiptean, a căutat în trecut să provoace sciziune și divergență în rîndurile poporului nostru, aflînd un partid împotriva altuia și creînd în țară o agentață pe care a folosit-o în scopul penetrării sale în Egipt. Uniunea națională proiectată ne va feri de aceasta.

Nasser a caracterizat actuala societate egipteană ca o „societate capitalistă pe care statul o controlează cu ajutorul legislației în așa fel încît să fie create condiții favorabile de trai pentru fiecare. În această societate se mai menține încă exploatarea”.

Ne întîndem să creăm o societate cooperatistă. Între cele două societăți există o mare diferență. În societatea cooperatistă acela care lucrează mai mult are un venit mai mare. Doresc ca în țara mea să existe o asemenea societate”.

Primul ministru a arătat că guvernul său își propune drept sarcină „să creze în țară un sistem parlamentar sănătos”. Ca și poporul să manifeste un interes activ față de viața socială și politică a țării.

Consiliul de Securitate discută situația din regiunea Palestinei

NEW YORK (Agerpres). — TASS La 31 mai au avut loc două ședințe ale Consiliului de Securitate la care a continuat discutarea raportului secretarului general al O.N.U. asupra rezultatelor călătoriilor sale în Orientul Apropiat. Consiliul de securitate examinează de asemenea proiectul de rezoluție prezentat de Anglia în problema aflată în discuție.

La ședințele Consiliului de Securitate au participat reprezentanții ai Egiptului, Siriei, Iordaniei, Libanului și Israelului.

Primul a luat cuvîntul, în calitate de reprezentant al Iugoslavaviei, președintele Consiliului, Bruljev. El a făcut o apreciere pozitivă asupra rezultatelor călătoriei întreprinse de secretarul general al O.N.U. în Orientul Apropiat. Reprezentantul Israelului a sprijinit proiectul englez de rezoluție.

Reprezentanții țărilor arabe — Siria, Egipt, Iordania și Liban — au criti-

cat proiectul englez de rezoluție. După părerea lor, proiectul necesită importante clarificări și modificări.

În ședința Consiliului de Securitate a luat de asemenea cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev.

Reprezentantul sovietic a arătat că proiectul de rezoluție englez cuprinde o serie de prevederi importante cu care delegația U.R.S.S. este de acord.

Subliniind cu satisfacție, a continuat Sobolev, că în ședința din 29 mai delegația britanică a introdus în proiectul său o serie de amendamente care explică textul proiectului de rezoluție și sperăm că delegația Angliei va ține seama de dorințele exprimate la ședința Consiliului de a se elabora un proiect de rezoluție care să fie aprobat în unanimitate de către Consiliu și să fie acceptabil pentru părțile interesate.

D. T. Șepiiov a fost numit ministru al Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a satisfăcut cererea lui Vicecelav Mihailovici Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., de a-l elibera din funcția de ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a numit pe Dmitri Trofimovici Șepiiov ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Dezbatările din Adunarea Națională franceză

PARIS (Agerpres). — Adunarea Națională franceză a continuat în cursul nopții de astăzi dezbaterile pe tema proiectului guvernului Guy Mollet. După cum s-a anunțat, majoritatea celor 16 interpeleți ce s-au adresat Adunării se referă la problemele Africii de Nord — la situația din Algeria, Maroc și Tunisia.

La reluarea dezbaterilor, la ora 23, a luat cuvîntul deputatul Pierre Cot, membru al Uniunii republicanilor progresivi. Pierre Cot a aprobat acordurile dinire guvernului francez și guvernului Tunisiei și Marocului și a cerut să se renunțe la politica războiului și represaliilor în Algeria.

A luat apoi cuvîntul Jacques Duclos, din partea grupului parlamentar comunist. Duclos a arătat că Partidul Comunist Francez nu poate fi de acord cu „politica forței” a cărei aplicare în Africa de Nord o cer anumiți deputați de dreapta. Jacques Duclos a arătat că deplăuși comunistii aprobă politica socială a guvernului, acordurile franco-marocane și franco-tunisene, precum și politica externă a guvernului Guy Mollet, considerînd că toate acestea reprezintă primii pași spre o nouă orientare în politica Franței. În ce privește problema algeriană, Duclos a subliniat necesitatea ca guvernul să înceapă în cel mai scurt timp tratative în această problemă. Duclos și-a exprimat părerea că propunerile lui Javaharlal Nehru în legătură cu problema algeriană „în seama de condițiile specifice existente în Algeria” și deci trebuie luate în considerare.

Jacques Duclos a cerut în încheiere ca la sfîrșitul dezbaterilor asupra fiecărei din problemele discutate să se voteze în mod separat.

A mai luat cuvîntul Maurice Schumann (partidul catolic M.R.P.) care a cerut soluționarea „prin forță” a problemei algeriene.

În tot cursul zilei de joi, în fața Palatului Bourbon (sediul Adunării Naționale Franceze) au așteptat zeci de delegații ale oamenilor muncii din Capitală și diferite regiuni ale țării veniți să prezinte deputaților apeluri și petiții pentru pace în Algeria.

PARIS (Agerpres). — În ședința din după-amiaza zilei de 1 iunie a Adunării Naționale Franceze au continuat să ia cuvîntul autorii interpeleților cu privire la politica generală a guvernului.

Reprezentanții grupurilor de dreapta Hennault (grupul „Acțiunea republicană și socială”), Bouillet (poujadist) Paul Reynaud (republican independent) și alții s-au pronunțat împotriva tratativelor cu reprezentanții poporului algerian.

2600 muncitori din Coventry amenințați cu concedierea

LONDRA (Agerpres). — Ziarele anunță că delegații muncitorilor de la uzinele din Coventry ale societății Standard Motors au hotărît joi seara să ceară sindicatelor din care face parte personalul de la Standard Motors organizarea imediată a unei greve generale la această uzină. Hotărîrea a fost luată după ce administrația a comunicat că simbată vor fi concediați 2600 de muncitori ca urmare a introducerii unor linii automate în producția de tractoare a uzinei.

În cererile muncitorilor se arată că administrația și-a înălțat în acest fel angajamentul asumat în cursul tratativelor care au avut loc în vederea încetării primei greve declarate la 26 aprilie, care a durat peste două săptămîni și la care au participat 12.000 muncitori. Atunci, muncitorii au declarat că nu pot admite ca introducerea tehnicii noi să se facă pe socoteala clasei muncitoare, automatizarea să ducă la o nouă scădere a nivelului său de trai, și o aruncare în gharele șomajului.

Dimpotrivă, automatizarea trebuie să le ușureze condițiile de muncă, înlesnind introducerea săptămîinii de lucru redusă, cu menținerea vechiului salariu. Direcția uzinelor a consimțit atunci să anuleze toate concedierile, urmînd să nu ia nici o nouă măsură de concediere fără o consultare în prealabil cu delegații muncitorilor. Patronii de la Standard Motors nu au respectat însă această condiție astfel că la reuniunea care va avea loc duminică și la care vor lua parte delegații de la Standard Motors și reprezentanții conducătorilor sindicatelor se va stabili cum vor acționa muncitorii în fața noii situații.

Grevă în Olanda

HAGA (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, la Rotterdam a declarat grevă 3.000 de muncitori conștrucții. În urma grevei, în oraș au încetat aproape toate lucrările de construcție. Ziarul „Nive Rotterdamse Kurant” anunță că sînt în grevă și muncitorii de la multe sanatorii din Haga. Alți la Rotterdam citi și la Haga au avut loc demonstrații ale greviștilor care au purtat pancarte cerînd mărirea salariilor.

Inițiativa celor 55 de deputați laburiști care au sprijinit în Camera Comunelor o rezoluție saluînd hotărîrea guvernului sovietic de reducere a forțelor armate cu 1.200.000 de oameni și a armamentelor a găsit un puternic răspuns în opinia publică, dînd naștere în Anglia unei mișcări ce se va întîri fără îndoială nu numai în partidul laburist ci și în numeroase alte sectoare ale vieții publice. Sprijinirea acestei rezoluții nu este cîștig de puțîn — o acțiune exclusiv a crișii stîngi a partidului laburist. Arthur Henderson și Emanuel Shinwell, de exemplu, care se află în fruntea listei, au fost miniștri ai Apărării în timpul guvernării laburiste. În trecut ei sprijiniseră consecvent politica atlantică.

„Rezoluția celor 55” îndeplinește de fapt dorința acelei părți din partidul laburist care își pune problema cum să iasă din impasul în care a fost atrasă ca urmare a „războiului rece”.

După cum se știe programul de reînarmare a Angliei a început în timpul guvernării laburiste și a fost continuat de conservatori, sub pretextul fals al „amenințării” sovietice; acum, cînd a devenit atât de evident că Uniunea Sovietică nu numai că nu amenință pe nimeni, dar acțiunea sa consecvent pentru desînterzire și ia măsuri efective de reducere a înarmării, opinia publică consideră că este necesar ca guvernul englez să urmeze exemplul, efectuînd rezoluții simțitoare în programul militar al Angliei. Acceptarea unei reduceri a armamentelor și de către Anglia ar antrena după sine însoșiți reexaminații politicii puterilor occidentale în Europa și în special a obligațiilor în cadrul pactului Atlantic și în ce privește reînarmarea Germaniei occidentale. Însă nici guvernul conservator și nici conducerea partidului laburist, în frunte cu Gaitskell, nu sînt pregătiți și dispuși pentru așa ceva, deși sînt supuși unor presiuni serioase din partea opiniei publice.

Alitudinea lui Gaitskell de menținere pe linia „războiului rece” a fost viu criticată la fiecare dintre conferințele sindicale din ultimul timp, iar unele țări, nefavorabile desînterzirii, ale politicii guvernului au fost criticate pînă și de un lider politic ca Winston Churchill.

Multă lume s-a întrebă: pentru ce s-a dus Churchill la Aachen (în Germania occidentală — N.R.) să condamnă o politică pe care el însuși o promovase pe cînd era prim ministru? Lucrurile lui unceori o întorsătură ciudată. Pînă și acest bătrîn politician care în lunga sa carieră are la activul său atîtea rele dar și străluciri clarvăzătoare s-a decis să iasă

de la izolare în care s-a retras în ultimii ani și să se pronunțe în favoarea unei politici noi în problemele europene. Iată că la 10 ani de la faimosul său discurs rostit la Fulton (S.U.A.), discurs prin care a deschis calea spre împărțirea lumii în blocuri ostile și spre războiul rece, Churchill respundea de fapt tezele principale ale discursului său de atunci.

Acum, se pune întrebarea: a cunoscut-oare primul ministru Anthony Eden discursul lui Churchill rostit de Churchill la Aachen? Vorbește oare Churchill în numele unei fracțiuni a conservatorilor englezi ce prevede dezastrul spre care duce politica contrară desînterzirii?

Din conversațiile pe care le-am avut cu diplomați, membri ai parlamentului și diferite alte persoane din „cercurile oficiale” am ajuns la concluzia că Eden era informat despre ce intenționa să vorbească Churchill la Aachen.

În timpul convorbirilor anglo-sovietice de la Londra au parvenit știri despre impasul în care ajunseseră lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în legătură cu faptul că puterile occidentale împiedicau realizarea unui acord la aceste tratative, conducătorii sovietici au înștiințat, atât pe Eden cît și pe reprezentantul S.U.A. în subcomitet, Stassen, despre intenția U.R.S.S. de a deschide noi perspective favorabile tratativelor pentru dezarmare, adoptînd în mod unilateral măsuri de reducere a propriilor ei forțe armate, concomitent cu retragerea unor substanțiale forțe sovietice din Germania. Astfel, se poate presupune că Eden l-a informat pe Churchill despre iminenta reducere a efectivelor militare ale U.R.S.S., cînd s-a întîlnit cu acesta cu puțin înainte de discursul de la Aachen.

Eden a fost informat de asemenea că reînfrînarea unei armate vest-germane în frunte cu foștii generali hitleristi și includerea acestei Germanii reînarmate în pactul Atlantic face evident imposibil unificarea Germaniei aliați venibile cu va dănuie această situație. Eden, care propusese el însuși la conferința „celor patru mari” de la Geneva înfrînarea unei armate ca cîștig al Germaniei occidentale cît și Germania răsăriteană, și-a văzut apoi planul torpilat de către s-a bucurat de sprijinul... ministrului de externe englez din acea vreme, Mac Millan. Astfel, cînd delegația sovietică a propus în subcomitetul Comisiei

GORDON SCHÄFFER publicist

Unite ar putea-o sprijini în problema Iranului. Această declarație a produs o profundă nemulțumire în opinia publică indoneziană și a fost considerată de presa din Indonezia drept o jignire adusă președintelui Sukarno.

Este semnificativ de asemenea că — pe alt plan, dar tot în legătură cu călătoria președintelui Indoneziei — a acest eveniment a fost marcat de o serie de manifestări penibile care reflectă concepția rasistă americană despre „asiatici”. Astfel, înainte de plecarea din Djakarta a delegației de ziariști care l-au însoțit pe Sukarno, ambasada americană i-a supus jignitoare măsuri a luării amprentelor digitale. Totodată li s-a impus semnarea unei declarații obligîndu-i să nu se informeze și să nu scrie nimic despre soarta negrilor din S.U.A. „Vigilența” autorităților nord-americane față de ziariștii indonezieni a fost pînă acolo, încît li s-a cerut acestora să se oblige pe bază de semnătură că... nu se vor lăsa amenințați de farmecele nici unei femei americane.

După toate acestea, este evident că eforturile depuse de Washington pentru... „a cuceri spiritul” președintelui Sukarno și a determina țara să se renunțe la politica ei rodnică de neaderare la blocurile imperialiste agresive, au mers alături de țintă. Insuși președintele Indoneziei a respis aceste iluzii în cadrul lucrărilor sale de poziție în fața organelor legislative reunite ale Congresului american ca și la Clubul național al presei din capitala S.U.A.

Pe scurt, declarațiile sale constituie: O reafirmare a voinței poporului indonezian de a continua în capăt lupta pentru eliberarea deplină din lanțurile colonialismului: „Dacă nu vîntul înflete aceasta — a avertizat el — nici un fel de torente de cuvinte și nici o Niagara de dołari nu vor produce altceva decît amăciuni și deziluzie...”

O demascaș energetică a colonialismului: „Ni se spune că colonialismul este mort și că biciumul un cal mort. La această răspunsul nostru este simplu: Veniți în Asia și priviți totul...”

O respingere a amestecului și dominației străine: „Respingem ideea de a ceda independența noastră sau libertatea în schimb unui avantaj de moment”.

Declarațiile președintelui Sukarno au stîrnit multe comentarii amare în presa americană. Cunoscutul ziarist american Lippman a scris: „Ascultînd aient ceea ce a spus Sukarno, trebuie să recunoaștem că am încercat o expediție de natură să ne lăte entuziasmul”. El a vorbit cu multă însuflețire, ca un apostol al revoluției care se ridică împotriva dominației occidentale și influențează întreaga Asia și înreaga Africa”.

Declarațiile făcute de președintele Sukarno în S.U.A. dovedesc că țările asiatice care și-au cîștigat independența politică sînt hotărîte s-o apere și s-o desăvîrșască.

EMIL MIRONESCU

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: TOSCA — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; DOAMNA NEVAZUTA — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia); O CHESTIUNE PERSONALĂ — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Studio); DESPOT VODA — Teatrul Armatei (sala Magheru); NUNTA LUI FIGARO — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (13 Septembrie); UN CAPRICIU SA SA NIU SPUU VORBA MARE — Teatrul Municipal; VINTUL ÎNTEARS — Teatrul Național de Operă; LIBELULA — Teatrul Tineretului; GIOARA VOPȘITA — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din cîmpul Victoriei 174); MINCINOSUL — Studiul actorului de film „C. Nottara”; VOLPONE — Teatrul Muncitoresc; NUFARUL DE IUCĂRI — PENTRU NOI (orele 20) — Teatrul Tîndărică (sala Orleu); CALUTUL COCOSAT — (orele 19) — Teatrul Tîndărică (sala din 55, Academiei); AEREN — PRIMĂVERA; Cercul de Stat.

CINEMATOGRAFIE: GANGA — Patru V. Alexandru; Elena Pavela; FICHA; MINE; VA FI PREGĂTIT — Magheru, București, 8 Martie, 23 August, 1 Mai, N. Balcescu; MELODI NEGRU — Teatrul Republica; FILMUL SIRIU, I. C. Filmu, înfrînăre între popoare, Al. Popov, Libanului; PE RĂSPUNDEREA — FILMUL JUCĂRII — LOR — Lumina, Miorita; CĂRĂVAN — Central; LA MARGINEA ORASULUI — Victoria; SPECTACOL DE ARSURI — Tineretului; MIIINI HARNICE — PRIN SIRIA, VIZITA MARIMARILOR ENGLEZE LA LENINGRAD, STUDENTUL DE PE BULEVARD — Muzim Gorki; FLUERARUL FERMECĂT, MARINICA, LACUTUL MINUNE, POVEȘTE CU URȘULETI, CIUBOTILELE OGARULUI, LUCRUL ÎN PENTRU, CĂMPIOAN — Timpul Noi; MACLOVIA — Grivita; A 12-a NOAPTE V. Roșu, Olga Bancic; SAREA PĂMÎNTULUI — PE BARICADA — C. David; SEPPE VERDI — Al. Sahu; VAGABONDUL — TERE PE FLUVIUL YAN-TSI; CĂRĂVI; CIOCIPLIA ȘI ILIE ÎN LUNA DE MIERĂ; UMBRE ÎN PORT — Moscovici; DOXA — Donca Simo; CERCIUL DUBOIC — I. E. Philite, Aurel Vlahuț; ÎNFINTELE M. Eminescu; ACCIDENTUL VORUI SIRIA; RIREA — 8 Mai; BANCOANTA DE 1.000,00 LIRE STERLINE — Gh. Cosbuc.

SCURTE ȘTIRI

DELHI. Guvernul indian a aprobat numirea profesorului sovietic Dubinin — specialist în domeniul farmacologiei veterinare — în calitate de consultant al guvernului pentru organizarea Facultății de farmacologie a Colegiului veterinar din Bengal. Candidatura lui Dubinin a fost propusă de Organizația Internațională a Națiunilor Unite pentru problemele alimentației și agriculturii.

NEW DELHI. După cum transmite agenția Press Trust of India, la 30 mai primul ministru al Nepalului, Tanka Prasad Acharya, a declarat că Nepalul va sprijini restabilirea drepturilor R. P. Chineze la Organizația Națiunilor Unite.

BUDAPEȘTA. „Muvcl Nep” (revistă culturală ungară), anunță că în curînd va apărea în editura „Szikra” cartea lui Csáthy Daniel intitulată „Legăturile romino-ungare”.

BUDAPEȘTA. La 29 mai, pe scena Operei din Budapeșta cîntărețul român Petre Ștefănescu-Goangă, solist al Teatrului de operă și balet din București, a artist al poporului din R.P.R., laureat al premiului de stat, a reperutat un mare succes în opera Rigoletto de Verdi.

TEHERAN. La 29 mai a.e. a avut loc în sala Tarshang din Teheran un concert de muzică populară rominească.